

Στις άλλες Σελίδες

- ΤΟΥΡΚΙΑ
- ΑΠΑΝΤΗΣΗ Π.Ε.Ο
- ΠΩΣ ΦΤΑΣΑΜΕ ΣΤΙΣ ΑΠΟΒΟΛΕΣ
- ΕΡΓΑΤΙΚΑ
- ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΕΓΚΕΦΑΛΩΝ
- ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ

ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΑΝΑΧΑΙΤΙΣΗ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ

Με τον ανασχηματισμό της κυβέρνησης Κυπριανού οι παρασκηνιακές δραστηριότητες για τη συγκρότηση νέων πολιτικών σχημάτων της δεξιάς εντάθηκαν ακόμα περισσότερο. Ταυτόχρονα γίνεται ολοένα και πιο φανερό πως το χάσμα ανάμεσα στο λαό και την κυβέρνηση είναι τεράστιο. Αν και δεν αποκλείεται εντελώς είναι μάλλον απίθανο να φτάσουμε ως το τέλος της θητείας της βουλής χωρίς να προηγηθούν εκλογές, είτε βουλευτικές είτε προεδρικές.

Μπροστά στον προεκλογικό οργανισμό η «μακαριακή» δεξιά προσπαθεί απειρωσμένα να συσπειρώσει τις δυνάμεις που της απόμειναν για να περισωθεί από την αναπόφευκτη εξαφάνιση της στις σημερινές συνθήκες πόλωσης που επικρατεί. Μπροστά στην καταστροφή η πολυδιάσπαση της είναι φυσιολογική. Βρίσκοντας τους εαυτούς τους χωρίς κοινωνική βάση ο κάθε «μακαριακός» πολιτικός αγωνίζεται ν' απαγκιστρωθεί από τα παλιά σχήματα και να σωθεί όπως μπορεί.

Έτσι μερικοί, όπως ο Λ. Ιεροδιακόνου, προσανατολίζονται σε άμεση ένταξη στο συναγερμό. Όμως ο Συναγερμός αισθάνεται αρκετά δυνατός για να δεχτεί πολλές τέτοιες προσχωρήσεις σε ηγετικό επίπεδο από τα συντρίμια του ΔΗΚΟ. Η προκήρυξη νέων σχημάτων πρέπει ν' αναμένεται πολύ σύντομα. Στόχος της δεν μπορεί νά'ναι άλλος από τη συνεργασία τους είτε με το Συναγερμό είτε με το ΑΚΕΛ. Ήδη έχουν δημοσιευτεί πολλά για δυο τέτοια πιθανά σχήματα ενώ ο βασικός πυρήνας της ηγεσίας του ΔΗΚΟ φαίνεται να προσανατολίζεται σε «ανάνεωση» του κόμματος με ουσιαστική εγκατάλειψη του Κυπριανού. Το πρώτο σχήμα με «κεντροδεξιά» μορφή εμφανίζεται με τους Πασχαλίδη, Πατσαλίδη, Παπαδόπουλο και το δεύτερο με βασική μορφή τον

Σοφίανο. Μέσα στο ΔΗΚΟ ο Αλέκος Μιχαηλίδης φαίνεται να ηγείται της αντι-Κυπριανικής ομάδας.

Αυτό όμως που τελικά ανατρέπει τα σχέδια τους είναι η ίδια η σκληρή πραγματικότητα της κοινωνικής πόλωσης που ολοένα οξύνεται. Από τη μια η οικονομική κατάσταση είναι ήδη άσχημη και θα χειροτερέψει ακόμα περισσότερο μέσα στον επόμενο χρόνο. Από την άλλη η λύση του Κυπριακού δεν φαίνεται να βρίσκεται πιο κοντά παρά την επανέναρχη των ενδοκυπριακών συνομιλιών. Για το πρώτο η μόνη διέξοδος για τη δεξιά είναι η άμεση επίθεση ενάντια στο βιοτικό επίπεδο της εργατικής τάξης. Για το δεύτερο η αποδοχή της διχοτόμησης. Και η δεξιά δεν έχει ακόμα τη δύναμη να προωθήσει αποτελεσματικά ούτε το ένα ούτε το άλλο. Γι' αυτό ακόμα επιβιώνουν οι αταπάτες για κάποια άλλη, μέση πορεία για τη δεξιά. Όσο όμως περνά ο χρόνος γίνεται και πιο καθαρό πως η μοναδική συνεπής τοποθέτηση για τη δεξιά είναι η θέση Κληρίδη: αυτό που αποκλείει την επικράτηση της για την ώρα είναι η μεγάλη δύναμη της εργατικής τάξης.

Πάνω στην ύπαρξη αυτής της δύναμης και μόνο μπορεί η αριστερά να βασιστεί τον αγώνα της για την αναχαίτηση του Συναγερμού. Οι πορσπάθειες της α-

ριστερας για αναζήτηση δεξιών συμμάχων ενάντια στο Συναγερμό είναι καταδικασμένες αργά ή γρήγορα ν' αποτύχουν. Η αποτυχία της συνεργασίας με τον Κυπριανού δεν οφείλεται σε προσωπικές αδυναμίες του Προέδρου αλλά στην ίδια τη λογική αυτής της συνεργασίας. Οποιοσδήποτε αναιμικές «μακαριακές» δυνάμεις θα αποτύχουν γιατί μέσα στα πλαίσια του Κυπριακού καπιταλισμού **θάναι αναγκασμένες να στραφούν ενάντια στη μόνη δύναμη που θα τους στηρίζει, την εργατική τάξη.**

Η συνεργασία με τον Κυπριανού προκάλεσε σοβαρές αντιδράσεις από την ίδια τη βάση του ΑΚΕΛ. Η ηγεσία του αναγκάστηκε να στραφεί ενάντια στον Κυπριανού για να μην την χάσει. Αυτή η στροφή παρά την προσπάθεια της ηγεσίας του ΑΚΕΛ να την κρατήσει στο επίπεδο προσώπων, απελευθέρωσε μια νέα δυναμική: η βάση του ΑΚΕΛ την είδε σαν ένα σπάσιμο της συνεργασίας με τη δεξιά. Το επόμενο βήμα ήταν η ανακοίνωση της πρόθεσης για αυτόνομη κάθοδο στις εκλογές. Εσωτερικά μάλιστα η ηγεσία του ΑΚΕΛ αφήνει να εννοηθεί πολλές φορές πως πρέπει ν' αγωνιστούμε για **σοσιαλισμό σ' αυτή τη γενεα**. Αυτή η υποχώρηση απέναντι στο αίσθημα της βάσης ωστόσο γίνεται με μιση καρδιά: να μεν προσανατολίζεται σε αυτό-

νομη κάθοδο στις εκλογές αλλά ταυτόχρονα προσανατολίζεται σε μετεκλογική συνεργασία με κάποιο ή κάποια δεξιά σχήματα. Μια τέτοια προοπτική όχι μόνο δεν προωθεί το σοσιαλισμό αλλά εκθέτει την αριστερά στην βεβαιότητα της επανάληψης του πειράματος Κυπριανού με πιο σοβαρές επιπτώσεις.

Από την πλευρά της ηγεσίας της ΕΔΕΚ βρέθηκε ξαφνικά απομονωμένη από την υπόλοιπη πολιτική ηγεσία. Οι «μακαριακές» μάζες ανάμεσα στις οποίες πολλοί από τους διώχτες της αριστερας πτέρυγας έλπιζαν να στρατολογήσουν μέλη και οπαδούς φαίνονται να βρίσκουν αλλού στέγη. Η προσπάθεια να διατηρηθούν κάποιες γέφυρες με τον Κυπριανού κατέρρευσε κάτω από την έντονη αντίδραση της βάσης και την τοποθέτηση του Κυπριανού πάνω σε μια σειρά θέματα με αποκορύφωμα τον ανασχηματισμό της Κυβέρνησης. Έτσι η ΕΔΕΚ βρίσκεται σήμερα αντιμέτωπη με όλες τις άλλες πολιτικές δυνάμεις.

Μπροστά σ' αυτή τη φαινομενική απομόνωση η ΕΔΕΚ έχει για άλλη μια φορά την ευκαιρία να παίξει σημαντικό ρόλο στις εξελίξεις. Για να μπορέσει όμως νά αξιοποιήσει αυτή την ευκαιρία πρέπει να προχωρήσει στην υιοθέτηση ενός τολμηρού Σοσιαλιστι-

κού προγράμματος, βασισμένου στην προοπτική της ενότητας της αριστερας. Η απόρριψη της συνεργασίας με τη δεξιά δεν μπορεί ν' αντικατασταθεί με μια στενοκομματική νοοτροπία.

Για την κομματική ηγεσία είναι αδιανόητη κάθε προσπάθεια για συνεργασία με το ΑΚΕΛ. Μια όμως συνεπής και **ανοικτή** τοποθέτηση πάνω σ' αυτή τη βάση θα έχει τεράστια απήχηση μέσα στις πλατειές εργατικές μάζες. Ένα σοβαρό Σοσιαλιστικό πρόγραμμα ενότητας της εργατικής τάξης είναι η καλύτερη απάντηση στην αντι-ΕΔΕΚίτικη προπαγάνδα του ΑΚΕΛ. Γιατί ένα τέτοιο πρόγραμμα θα έδινε διέξοδο τόσο για τα κοινωνικά προβλήματα των εργαζομένων όσο και για το Κυπριακό.

Δυστυχώς η σημερινή στάση της ΕΔΕΚ δίνει την εντύπωση πως βλέπει το ΑΚΕΛ με τον ίδιο τρόπο που βλέπει και τα αστικά κόμματα. Η ταξική ανάλυση λείπει σχεδόν τελείως από την προπαγάνδα της με τελικό αποτέλεσμα μια εθνικιστική ουσιαστικά τοποθέτηση. Σ' αυτή τη βάση δεν μπορεί να κερδίσει την εργατική τάξη αλλά ούτε και να προωθήσει ένα από τα βασικά της, μέχρι πρόσφατα, συνθήματα, το Κοινό Μέτωπο Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων.

Οι καιροί άλλαξαν για τους στρατοκράτες

ΤΟΥΡΚΙΑ:

Εναυσμα για ριζικές ανακατατάξεις

Το στρατιωτικό πραξικόπημα στην Τουρκία της περασμένης βδομάδας λίγους παρατηρητές εξέπληξε. Μάλιστα αρκετές ημέρες πριν, δεκάδες δημοσιογράφοι απ' όλο τον κόσμο έσπευσαν να βρεθούν στην Τουρκία. Για αρκετούς μήνες προηγουμένως η κατάσταση στην Τουρκία είχε φτάσει στις πόλεις στο σημείο σχεδόν ανοιχτού εμφύλιου πολέμου. Η κυβέρνηση Ντεμιρελ ήταν ανίκανη να ελέγξει την κατάσταση. Όπως θα ήταν επίσης και μια Κυβέρνηση Ετζεβιτ, που και αυτή είχε πριν δεκαοχτώ μήνες αποτύχει, και καταρεύσει. Ο στρατός επενέβη για να προστατεύσει τα συμφέροντα της Τουρκικής οικονομικής ολιγαρχίας, της οποίας οι στρατηγοί είναι αναπόσπαστο κομμάτι, όπως επίσης και τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών με τα οποία ταυτίζεται. Το Στάιτ Ντηπάρτμεντ και το ΝΑΤΟ έχουν εκφράσει ανοιχτά την ευφορία και ανακούφιση που νοιώθουν.

Ο στρατός στην Τουρκία αποτελεί από τον καιρό του Ατατουρκ τη πιο σημαντική οργανωμένη πολιτική δύναμη στη χώρα. Οι στρατηγοί που απαρτίζουν το Γενικό Επιτελείο, από χρόνια τώρα, στην ουσία ελέγχουν την πολιτική και οικονομική ζωή του τόπου. Οι στρατηγοί είναι από παλιές εύπορες οικογένειες γαιοκτημόνων και ο στρατός στην Τουρκία είναι αναμειγμένος και σε τεράστιες βιομηχανίες και οικονομικά συγκροτήματα. Όταν τα συμφέροντα τους και της τάξης τους θίγονται εύκολα επεμβαίνουν. Συνήθως χωρίς αιματοχυσία και μεγάλη αναστάτωση εφ' όσον ήδη ελέγχουν τα πάντα. Φανερά στην εξουσία δεν μένουν για μεγάλα χρονικά διαστήματα. Το 1960 ο στρατός επενέβη να ρίξει τον Μεντερές ο οποίος συγκρούστηκε με τους «πασάδες» του στρατού

προσπαθώντας να συμμαζέψει στα χέρια της Κυβέρνησης του περισσότερη δύναμη απ' ότι αυτοί θεωρούσαν σωστό. Ο στρατός κυβέρνησε την χώρα για δεκαέξι μήνες. Κατάρτισε καινούργιο σύνταγμα και εκλογικούς νόμους. Το 1971 οι στρατιωτικοί επενέβηκαν και πάλι. Η τότε κυβέρνηση Ντεμιρελ παρέδωσε την εξουσία χωρίς αντίσταση. Η βουλή δεν διαλύθηκε, λειτουργούσε με πλειοψηφία του Ντεμιρελ (άνθρωπος βασικά της εμπιστοσύνης της χούντας). Σταδιακά η χούντα εγκατέλειψε το πολιτικό προσκήνιο, βοηθώντας όμως τον Ντεμιρελ να ξαναφτιάξει Κυβέρνηση.

Το σημερινό πραξικόπημα και οι σκοποί του, τουλάχιστον όπως παρουσιάζονται, δεν διαφέρουν από τα δύο προηγούμενα. Δηλαδή όπως ξεστόμισε ο ίδιος ο στρατηγός Έβρεν ο στρατός θα διαλύσει τις

ΟΙ ΟΞΥΜΕΝΕΣ ΤΑΞΙΚΕΣ - ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΘΑ ΔΥΣΚΟΛΕΨΟΥΝ ΤΗ ΧΟΥΝΤΑ

λεγόμενες εξτρεμιστικές οργανώσεις και αφού μεταβάλουν το εκλογικό σύστημα και αφού καταρτίσουν ένα νέο Σύνταγμα θα αποχωρίσουν βαθμιαία από την διακυβέρνηση της χώρας. Τα πράγματα όμως αυτή τη φορά δεν θα είναι τόσο εύκολα για τους «πασάδες». Η εκτίμηση μας είναι ότι η σημερινή κατάσταση στην Τουρκία είναι τέτοια που οι στρατιωτικοί θα υποχρεωθούν να προσφύγουν ολοένα και περισσότερο στην ωμή βία και ότι η αποχώρησή τους από το πολιτικό προσκήνιο θα αργήσει και τελικά δεν θα είναι και καθόλου ομαλή.

Στην Τουρκία σήμερα υπάρχουν ωρισμένα μεγάλα, μαζικά κόμματα που θα αντιπολιτευτούν τη χούντα και δεν πρόκειται να συνεργαστούν μαζί της. Το κόμμα του Ετζεβιτ είναι ένα τέτοιο όπως και του Ερπακαν. Ακόμα και το κόμμα Ντεμιρελ θα δυσκολευτεί σήμερα έστω και κρυφή συνεργασία. Επίσης υπάρχουν οι πολυά-

ριθμες οργανώσεις της δεξιάς και αριστεράς που για χρόνια εκπαιδεύονται στις συνθήκες της παρανομίας με χιλιάδες οπαδούς. Ο ίδιος ο στρατός είναι διαιρεμένος σε διάφορα κομμάτια. Η χούντα της Τουρκίας σήμερα δεν θα καταφέρει να πατάξει την πολιτική βία. Ηδη συμπλοκές με τις δυνάμεις ασφαλείας έχουν σημειωθεί και διάφορες οργανώσεις έχουν κηρύξει πόλεμο εναντίον της χούντας. Οι κοινωνικοπολιτικές αντιθέσεις στην Τουρκία είναι πολύ προχωρημένες για να πετύχει αυτό που θέλει η χούντα. Οι αντιθέσεις αυτές εντείνονται και ταυτόχρονα οι ανάλογες πολιτικές δυνάμεις αναπτύσσονται και οργανώνονται. Η χούντα είναι ανίκανη να κάνει ακόμα και τις πιο απλές

μεταρρυθμίσεις που θα μπορούσαν έστω και πολύ βραχυπρόθεσμα να καλμάρουν την κατάσταση. Με το πραξικόπημα αυτό, η Τουρκία μπαίνει πιο σίγουρα προς το δρόμο της αλλαγής.

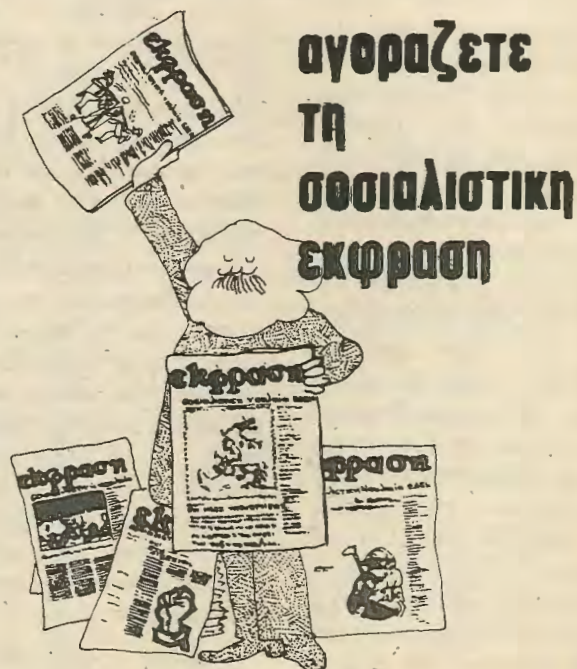
Πεύκος

Την επομένη έκδοση της Σ.Ε. αρχίζει μια σειρά άρθρων, που προγραμματίστηκε πριν από το πραξικόπημα, για την Τουρκία.

ΠΟΛΩΝΙΑ

Η συνέχεια του άρθρου ΤΟ ΠΟΛΩΝΙΚΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ αναβάλλεται για το επόμενο φύλλο.

Συνταχτική Επιτροπή

Για τους εργατές στο εξωτερικό

Λευκωσία, τη 21/8/1980

Κύριοι,

Διαβάσαμε στην έκδοση της εφημερίδας σας ημερομηνίας 9.8.1980 ερωτήματα του συνάδελφου Α.Κ. για τους εργαζομένους στο εξωτερικό.

Σας εσωκλείωμεν απάντησή της Γραμματείας της Συντεχνίας- μας και πιστεύουμε ότι θα δημοσιευθεί στην εφημερίδα- σας για κατατόπιση του συνάδελφου Α.Κ. και όλων των άλλων που ενδιαφέρονται για τους εργαζομένους στο εξωτερικό.

Μετα τιμής (Ν. Μεσαρήτης) Γ. Γραμματέας

Απάντηση σε απορίες

Στις 9/8/1980 στην Σοσιαλιστική Εκφραση, όργανο της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ ο συν. Α.Κ. θέτει μερικά ερωτήματα για τους εργαζομένους στο εξωτερικό. Ο συνάδελφος Α.Κ. θέτει το ερώτημα γιατί οι μισθοί των Κυπρίων εργαζομένων είναι χαμηλότεροι από τους μισθούς των Ιταλών, των Γερμανών και των Ελλήνων εργαζομένων.

Δεν ξέρω την ηλικία του συνάδελφου Α.Κ. ούτε και το επάγγελμα του και από πότε εργάζεται στο εξωτερικό.

Το ερώτημα του συνάδελφου απαντήθηκε στην 15η Παγκύπρια Συνδιάσκεψη της Συντεχνίας μας που έγινε στις 11 + 12 Νοεμβρίου 1977. Πρέπει να ξέρει ο συν. Α.Κ. ότι κανένας Ιταλός, Γερμανός ή Έλληνας εργαζόμενος εργάζεται στο εξωτερικό με σύμβαση ή συμβόλαιον που στην σύνταξη του έχει λόγο ή Συνδικαλιστική-του Οργάνωση για τον μισθόν- του ή τους όρους εργασίας-του.

Οι Ιταλοί, Γερμανοί και Έλληνες όπως και οι Ινδοί και Πακιστανοί εργαζόμενοι που εργάζονται στις Αραβικές χώρες προσλαμβάνονται από τις Εταιρείες είτε αυτές είναι εθνικές ή ξένες μέσω πρακτόρων με όρους που καθορίζουν οι ίδιες οι Εταιρείες χωρίς να ρωτούν τις Συντεχνίες των εργαζομένων.

Είναι φυσικό εφ' όσον προσλαμβάνεται ο εργάτης στην Ιταλία, Γερμανία, Ελλάδα, Ινδία ή το Πακισταν να ληφθούν υπόψη οι μισθοί που παίρνουν οι εργάτες του Κλάδου που ζητούν να προσλάβουν στην κάθε χώρα.

Δεν μπορεί καμία Εταιρεία ντόπια ή ξένη να ζητήσει εργατοτεχνίτες Οικοδόμους από την Κύπρο και να προσφέρει £170.000 το μήνα

και να βρει εργατές, διότι αυτός ο μισθός που παίρνει ο τεχνίτης στην Κύπρο. Για να βρει εργατές πρέπει να προσφέρει μισθό £250-£300 λίρες το μήνα. Γιατί πρέπει να προσφέρει αυτό το μισθό; Διότι ο εργάτης όταν εργασθεί στην Κύπρο εκτός έδρας παίρνει διανυκτέρευση για έξοδο διατροφής και ύπνου και επίδομα ταλαιπωρίας, και είναι φυσικό εφ' όσον ο εργαζόμενος πάει στο εξωτερικό έστω και προσωρινά να εργασθεί θα ζητήσει αυτά τα ωφελήματα και κάποιο ψηλότερο μισθό, διότι εργάζεται μακριά από την οικογένεια του. Αυτό γίνεται σ' όλες τις χώρες. Και έχουμε χώρες με ψηλό πληθωρισμό όπως την Ιταλία, Ελλάδα, Γερμανία που οι εργαζόμενοι μοιζούνται διπλά- μας στο εξωτερικό με εξευτελιστικούς μισθούς για μας. Και δεν μπορούμε να πούμε ότι δεν είναι ειδικευμένοι τεχνίτες ή επιστήμονες. Αυτή είναι η βάση που καθορίζονται οι μισθοί των εργαζομένων σε κάθε χώρα και δεν είναι δυνατό οι Εταιρείες να πληρώνουν τους εργαζόμενους που απασχολούνται από διάφορες χώρες με τους ίδιους ονομαστικά μισθούς.

Τι γίνεται με τους Κύπριους εργαζομένους; Οι Κύπριοι εργαζόμενοι μέχρι την 31/12/1979 είχαν τις πιο κάτω απολαβές:

- Βασικό μισθό £165-£170 λίρες.
- Τιμαριθμικό επίδομα £33 λίρες το μήνα.
- Τροφή και διαμονή εκ μέρους των Εταιρειών.
- Έχουν 13ον μισθόν, αποζημίωση ετών υπηρεσίας από τον ίδιο τον εργοδότη και όταν αποχωρήσει μόνος ο εργαζόμενος φθάνει να έχει δυο χρόνια υπηρεσία, άδεια 12 - 18 ημέρες τον χρόνο ανάλογα με την υπηρεσία του, Ιατρική περίθαλψη της οικογένειας- του στην Κύπρο μέσω

των Συντεχνικών Ιατρικών, Ασφάλισή στες Κρατικές Κοινωνικές Ασφαλίσεις, επίδομα θερμού καιρού και επίσκεψη της οικογένειας- του στην Κύπρο ανά εξαμήνο με εισιτήρια πληρωμένα από τις Εταιρείες. Αυτά ίσχυαν μέχρι τέλος του 1979 και όλοι γνωρίζουν όπως και ο συνάδελφος Α.Κ. ότι οι Συντεχνίες ζήτησαν αυξήσεις αναδρομικά από την 1/1/1980. Το δε τιμαριθμικό επίδομα σήμερα είναι £51 λίρες το μήνα. Αυτά είναι μόνο για τους εργατοτεχνίτες, διότι το Γραφειακό και Εποπτικό προσωπικό έχει διαφορετική σύμβαση.

Ο συνάδελφος Α.Κ. αναφέρεται ειδικά στην Σάουτι-Λέτκο. Εφ' όσον εργάζεται στη Σάουτι-Λέτκο πρέπει να ξέρει ότι το Εκτελεστικό Συμβούλιο της Συντεχνίας Οικοδόμων της Π.Ε.Ο έστειλε δυο φορές στην περίοδο του 1979 τον Γ. Γραμματέα της Συντεχνίας συν. Ν. Μεσαρήτη στην Τζιέτα για τα προβλήματα που αντιμετώπιζαν οι εργαζόμενοι. Και εφ' όσον βρισκόταν εκεί πρέπει να είχε προσωπικά ο ίδιος τις προσπάθειες που κατέβαλεν προς την Διεύθυνση της Εταιρείας για την λύση των προβλημάτων αυτών, διότι όπως ξέρει και ο ίδιος εδώσαμεν πλήρη κατατόπιση όλων των εργαζομένων στις τοπικές γενικές συνελεύσεις για τις ενέργειες και τα αποτελέσματά τους.

Η Σάουτι-Λέτκο είναι μια ξένη Εταιρεία που αντιπροσωπεύεται στην Κύπρο από τον κύριο Σωκράτη Ηλιάδη χωρίς δικαίωμα και εξουσία να συζητά και να λύει προβλήματα των εργαζομένων. Και αυτό το είπαμε καθαρά σ' όλους τους εργαζομένους στις γενικές συνελεύσεις, τόσο τον Μάϊον όσο και τον Οχτώβρη του 1979.

Αυτά προς κατατόπιση όλων των ενδιαφερομένων και του συνάδελφου Α.Κ. και είμαστε στην διάθεσή του όταν επιθυμεί να επισκεφθεί τα Γραφεία της Συντεχνίας- μας για να του δώσουμε πλήρη κατατόπιση για όλα τα ζητήματα που τον απασχολούν.

Η Γραμματεία του Δ. Συμβουλίου Συντεχνίας Οικοδόμων, Ξυλουργών και Γενικών Εργατών Κύπρου (Π.Ε.Ο) 19, Αυγούστου 1980

Απάντηση του συν. Α.Κ. στην Π.Ε.Ο

Απάντηση του συν. Α.Κ. στην Π.Ε.Ο
Αγαπητή Σύναξη

Θα ήθελα να αναφερτώ στην απάντηση που έδωσε η συντεχνία Π.Ε.Ο σε επιστολή μου στην Σ. Έκφραση σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί στις χώρες του Αραβικού κόσμου και συγκεκριμένα για το θέμα της μισθοδοσίας των Κυπρίων εργατών.

Σαν απάντηση η συντεχνία λέει ότι για κανένα εργάτη που προέρχεται από διάφορες χώρες της Ευρώπης όπως Γερμανοί, Έλληνες, Ιταλοί ακόμα Ινδοί και Πακιστανοί δεν έχει λόγο η συνδικαλιστική τους οργάνωση αλ-

λα ο μισθός τους καθορίζεται από την εταιρεία ή από τους πρακτόρους των εταιρειών τους. Τότε πως οι εργαζόμενοι αυτοί μπορούν και παίρνουν τόσο ψηλό μεροκάματο χωρίς να υπάρχει κανένας στη μέση κι ακόμα οι Πακιστανοί και Ινδοί τους οποίους αν και πιο χαμηλό το μεροκάματο από τους Κυπρίους εργαζόμενους είναι τρεις φορές πιο μεγάλο από των χωρών τους;

Επίσης η συντεχνία δεν απάντησε στα κύρια σημεία τα οποία έθιξα στην επιστολή-μου: Πρώτον, σαν τιμαριθμικό επίδομα οι Κύπριοι τεχνίτες οι οποίοι δουλεύουν στην Σάουτι

Λέτκο έπερναν εικοσιπέντε λίρες τον μήνα μέχρι τον Αύγουστο του 1980 και όχι τριανταπέντε λίρες όπως αναφέρει μέχρι τις 31.12.79.

Επίσης αναφέρει ότι τώρα ο τιμαριθμός είναι πενήντα (51) λίρες το μήνα από την 1.1.80. Καλω τη συντεχνία να απαντήσει αν αυτά τα λεφτά τα παίρνουν οι τεχνίτες οι οποίοι δουλεύουν στην εταιρεία Σάουτι Λέτκο.

Δεύτερο δεν απάντησε γιατί οι Κύπριοι τεχνίτες δεν είχαν πάρει τα λεφτά της αύξησης του 1979 (όσοι είχαν φύγει πριν τον Απρίλη του 1979) και τα πήραν Συνέχεια στη σελ. 6

ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ: Ναυάγιο η Διχοτόμηση; Επανάρχισαν την περασμένη Τρίτη οι Ενδοκυπριακές συνομιλίες και ενώ όπως πάντα, εκφράζονται στο εσωτερικό και το εξωτερικό ευχές κι ελπίδες για «δίκαιη» διευθέτηση δεν υπάρχει καμμία απολύτως ένδειξη για κάτι τέτοιο.

Όπως κάθε φορά ο κυπριακός λαός βρίσκεται στο σκοτάδι για τις προτάσεις της Ελληνοκυπριακής πλευρας ενώ ο Ντενκτας και η κλίκα του θα περιμένουν να πάρουν μια μια απο βδομάδα σε βδομάδα τις προτάσεις της Ελληνοκυπριακής πλευρας κι ύστερα να κάμουν αν κάμουν - αντιπροτάσεις. Γι αυτό το λόγο το πιθανό ναυάγιο αυτή τη φορά δεν θάρθει αμέσως. Από τις μέχρι τώρα ενδείξεις και την αποδοχή της φόρμουλας Βαλντχάιμ είναι σχεδόν βέβαιο πως η κυπριακή κυβέρνηση έχει αποδεχτεί κάποια μορφή διχοτόμησης (που ακούει στο όνομα διζωνική με ασθενή κεντρική κυβέρνηση κι ορισμένο μόνο αριθμό προσφύγων να επιστρέψουν στα σπίτια τους). Το τι ελπίζει λοιπόν η κυβέρνηση και μαζί της η ηγεσία του ΑΚΕΛ και του συναγερμού είναι μια κάποια παραχώρηση - μέρους του Βαρώσιου να πούμε - που θα τους επιτρέψει να πουλήσουν τη συμφωνία στον κυπριακό λαό και να την προπαγανδίσουν σαν νίκη. Εστω και με την νέα υποχώρηση όμως είναι πολύ αμφίβολο αν θα προκύψει οποιαδήποτε λύση του κυπριακού γιατί δεν έχουν αλλάξει ουσιαστικά τα δεδομένα που κρατούν το κυπριακό σε αδιέξοδο για τόσα χρόνια. Εκτός βέβαια αν η Ελληνοκυπριακή πλευρα έχει πρόθεση να νομιμοποιήσει και να αφήσει αναλλοίωτα τα κατοκικά δεδομένα πράγμα απίθανο για την ώρα δεδομένων των αδυναμιών που τη χαρακτηρίζουν.

ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΚΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ

Ο αστικός τύπος του εξωτερικού κι ο αντιδραστικός τύπος της Κύπρου με πρωτεργάτη την «Σημερινή» προσπαθούν να περάσουν τη θέση πως το φασιστικό πραξικόπημα στην Τουρκία πιθανό να έχει θετικές επιπτώσεις στην επίτευξη συμφωνίας στις συνομιλίες δεδομένης της απόλυτης σύνδεσης, των στρατιωτικών με το ΝΑΤΟ και τις επιθυμίες του ΝΑΤΟ για γρήγορη λύση του Κυπριακού και επάνοδο της Ελλάδας στο συνασπισμό. Ενώ γίνονταν αυτές οι εικασίες ο στρατηγός Εβρεν έσπευδε να καθησυχάσει την τουρκοκυπριακή αστική τάξη δηλώνοντας πως η βόρεια Κύπρος αποτελεί «αναπόσπαστο κομμάτι της μητέρας Τουρκίας» πράγμα που χαιρέτησε με ενθουσιασμό ο Ντενκτας. Ούτε οι στρατιωτικοί λοιπόν ούτε και η τουρκοκυπριακή αστική τάξη δεν φαίνονται διαθετημένοι να βγάλουν από το αδιέξοδο την Ελληνοκυπριακή αστική τάξη και τους εσωτερικούς συμμάχους της ούτε και σ' αυτή τη φάση. Εξ άλλου γιατί να το κάνουν όταν είναι σίγουροι για παρα πέρα υποχωρήσεις απ αυτούς σ' ένα μεταγενέστερο στάδιο;

ΣΗΜΕΡΙΝΗ: Νατοϊκή πραχτόρευση χωρίς όρια
Η δήλωση Εβρεν για την οποία η «Σημερινή» της Τετάρτης εκφράζει ανησυχίες δεν εμποδίζει την εφημερίδα αυτή να προφητέψει στο ίδιο φύλλο σε άλλες στήλες: «Είναι δυνατό η νέα Τουρκία να επιδιώξει θεαματικές προόδους σε ορισμένα προβλήματα της χώρας και να ακολουθήσει τέτοια

πολιτική που να δημιουργήσει για το κυπριακό πιο ψηλαφητες ελπίδες».

Η πραχτόρευση στην οποία επιδίδεται αυτή η εφημερίδα για χάρη του ΝΑΤΟ δεν φαίνεται να έχει κανένα όριο.

ΑΡΚΕΤΑ Η ΔΕΞΙΑ-ΤΩΡΑ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ
Η Ελληνοκυπριακή αστική τάξη «πατριωτική» και μη αποδεικνύει κάθε μέρα τη χρεωκοπεία της να δώσει λύση στο εθνικό ζήτημα με τρόπο που να ενώνει την Κύπρο και το λαό της. Στον κοινωνικο-οικονομικό τομέα η χρεωκοπεία της είναι συνταρακτική.

Το κοινό πρόγραμμα αγώνα για κατάληψη της εξουσίας από την αριστερά γίνεται όλο και πιο αναγκαίο για να σπρωχτεί η κυπριακή κοινωνία μπροστα και να βγει από την αποτελμάτωση που τη σπρώχνουν οι καπιταλιστές Ε/κύπριοι και Τ/κύπριοι. Με την αριστερά στην εξουσία στην ελεύθερη Κύπρο το σύνθημα για κοινό αντιιμπεριαλιστικό αγώνα κάτω από την ηγεσία της Ε/κυπριακής και Τ/κυπριακής εργατικής τάξης θα μεταδωθεί σαν φωτιά ανάμεσα στις Τ/κυπριακές μάζες και θα πάρει σάρκα και οστά.

3ΩΡΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟΝ ΙΠΠΟΔΡΟΜΟ

Την Παρασκευή 12/9 οι αναβάτες και οι σταβλίτες του Ιπποδρόμου προειδοποιητική απεργία για υποστήριξη των αιτημάτων τους για εφαρμογή της συλλογικής σύμβασης αναδρομικά από την 1.1.80.

Η απεργία σημείωσε πλήρη επιτυχία.

Στο μεταξύ δεν έχει δοθεί καμμία έδειξη από την πλευρά της εργοδοσίας για ι-

κανοποίηση των αιτημάτων του προσωπικού.

Σύμφωνα με τη συντεχνία των σταβλιτών-αναβατών σε επιστολή του ο σύνδεσμος Προπονητών (εργοδοσία) αναφέρει ότι ούτε η δική-του συμφωνία με τους Ιδιοκτήτες έχει εφαρμοστεί.

Ταφτόχρονα και η Λέσχη Ιπποδρομιών δεν έχει ικανοποιήσει αιτήματα των

Ιδιοκτητών σχετικά με την αφαίρεση των τροφών των αλόγων.

Αναβάτες και σταυλίτες του Ιπποδρόμου

Η Συντεχνία και οι υπάλληλοι δήλωσαν ότι είναι αποφασισμένοι να προχω-

ρήσουν και σε απεργεία διάρκειας αν δεν ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους.

ΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ ΣΠΑΖΟΥΝ

ΤΗΝ ΑΦΘΑΙΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΕΡΓΟΔΟΣΙΑΣ

Με νίκη των οικοδόμων έληξε ύστερα από 6 μέρες η απεργία στην εταιρεία «Σ. Ράφτη Κονστράξιον».

Η απεργία άρχισε όταν η εργοδοσία δεν πλήρωσε το τιμαριθμικό 12% αθετώντας τη συμφωνία που υπήρχε. Εκτός από αυτό από τις 25/8 άρχισαν απολύσεις προσωπικού χωρίς προειδοποίηση και προσπάθεια μείωσης των προσωπικών μεροκαμάτων.

Αποτέλεσμα αυτής της στάσης της εργοδοσίας ήταν οι 30 οικοδόμοι να κατέλ-

Οι απεργοί οικοδόμοι του Σ. Ράφτη

θουν σε μια αποφασιστική απεργία διάρκειας δημιουργώντας ταφτόχρονα ειδικό απεργειακό ταμείο.

Οι οικοδόμοι της Πάφου εξέφρασαν την πλήρη αλληλεγγύη στον αγώνα των απεργών.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες η εργοδοσία αναγκάστηκε να δεχτεί να προσλάβει τους απολυθέντες και να καταβάλει το τιμαριθμικό.

Ο αγώνας των οικοδόμων στον αγώνα των απεργών...

ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΣΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ- ΕΙΔΗ

Σε αδιέξοδο κατέληξαν οι διαπραγματεύσεις ανάμεσα στις συντεχνίες μεταφορών της ΠΕΟ, της ΣΕΚ, της ΠΟΑΣ, και των εταιρειών ΣΙ-ΕΛΛ, ΜΟΜΠΙΛ ΚΑΙ ΕΣΣΟ.

Οι διαπραγματεύσεις άρχισαν τον Ιούνιο ενώ τα αιτήματα για την νέα συλλογική σύμβαση δόθηκαν στις εταιρείες από το τέλος του Μάρτη.

Κύρια αιτία του αδιεξόδου είναι η επιμονή των εταιρειών στις θέσεις του.

Αναλυτικότερα:

Αιτήματα Συντεχνιών
α) 15% σε δύο χρόνια
β) 14ον μισθο
γ) Κανονική πληρωμή του κλάδου επιδιόρθωσης μηχανισμάτων
δ) Να συνεχίζεται η προσάφηση και στην ανώτερη κλίμακα
ε) Επίδομα φαγητού στις απροειδοποίητες υπερωρίες

Στάση Εταιρειών
α) 4% το χρόνο
β) Τιποτέ
γ) £15 1/2 το μήνα χωρίς να λογαριάζονται οι υπερωρίες
δ) ΟΧΙ
ε) ΟΧΙ

Μετά από το αδιέξοδο οι υπάλληλοι θα κατέλθουν σε απεργία διάρκειας από τη Δεφτέρα 27/9 για διεκδίκηση των αιτημάτων τους.

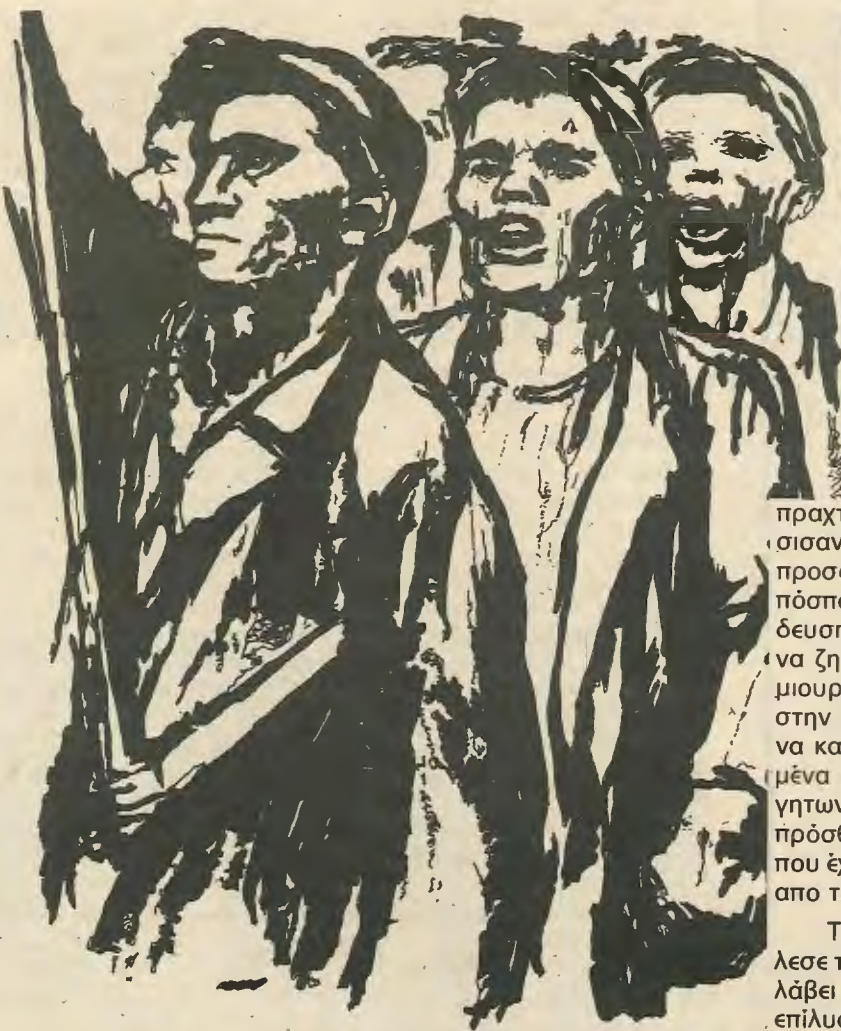
ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΣΤΗ «ΒΙΓΚΟ»

Μετά από 8 μέρες απεργίας επήλθε τελικά συμφωνία ανάμεσα στην συντεχνία Εμποροβιομηχανιών ΠΕΟ και της εργοδοσίας της εταιρείας οινόπνευματων ΒΙΓΚΟ που έχει έδρα της τη Λεμεσό.

Η απεργία άρχισε όταν ο Εργοδότης αποφάσισε να απολύσει εντός 15 μερών από τη 2.9.80 το προσωπικό γιατί οργανώθηκε και υπόβαλε αιτήματα.

Μπροστά στη επιμονή όμως και την αγωνιστικότητα των εργαζομένων της «ΒΙΓΚΟ» η εργοδοσία αναγκάστηκε ΝΑ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΕΙ με τους εκπροσώπους της συντεχνίας και να καταλήξει σε συμφωνία που περιλαμβάνει: α) 40 ώρες εργασίας (πενθήμερη βδομάδα) β) Πληρωμή των καθημερινών υπερωριών 1/1 1/2 και των Σαββατοκυριακών 1/2 γ) Ετήσια άδεια 12 μέρες και 15 γιορτές δ) Παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης με αμοιβαία εισφορά 200 μιλς εβδομαδιαία ε) Παραχώρηση μελλοντικών τιμαριθμικών αφήσεων στ) Φιλοδόρημα 1 βδομάδας τα Χριστούγεννα και 1/2 το Πάσχα και ζ) Παραχώρηση αφήσεως 1250-2.250 μιλς τη βδομάδα.

Η νίκη αυτή δείχνει ότι η

μόνη απάντηση μπροστά στις αφαιρέσεις και τις εκθέσεις της εργοδοσίας που όσο πάνε θα αφξάνονται, είναι η οργανωμένη πάλη των εργατών. Η νίκη των εργατών της ΒΙΓΚΟ είναι νίκη ολοκλήρου του εργατικού κινήματος.

ΑΠΕΧΟΥΝ ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ

Σε συνέλευση του που πραγματοποιήθηκε στο Λαγυνο Γυμνάσιο οι καθηγητές

πρακτικών γνώσεως αποφάσισαν να τερματίσουν τη προσφορά υπηρεσίας με απόσπαση στη Μέση Εκπαίδευση. Επίσης αποφάσισαν να ζητήσουν την άμεση δημιουργία οργανικών θέσεων στην Μέση Εκπαίδευση που να κατοχυρώνουν τα κερτημένα δικαιώματα των καθηγητών και να αξιοποιούν τα πρόσθετα προσόντα τους που έχουν ήδη αναγνωρίσει από το Υπ. Παιδείας.

Το Υ.Σ της ΟΕΛΜΕΚ κάλεσε το Υπ. Παιδείας να αναλάβει πρωτοβουλία για επίλυση του θέματος.

ΠΡΟΣ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΑ ΤΟΥΒΛΟ- ΠΟΙΕΙΑ

Παρ' όλη τη 10ημερη προειδοποίηση που έδωσαν οι συντεχνίες οικοδόμων της ΠΕΟ και της ΣΕΚ στο Σύνδεσμο βιομηχάνων κατασκευής

Τουβλών αναφορικά με τα αιτήματα που υπέβαλον για ανανέωση της συλλογικής σύμβασης το αδιέξοδο δεν λύθηκε γιατί οι εργοδότες τήρησαν αρνητική στάση.

Έτσι μετά από αυτές τις εξελίξεις η απεργία που προκηρύχθηκε για τη Δεφτέρα 22.9.80 θα πραγματοποιηθεί.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟΥ «ΛΟΥΗΣ»

Έχουν περάσει πάνω από 3 βδομάδες και η εργοδοσία στα «Τουριστικά Γραφεία Λούης» συνεχίζει την αρνητική της στάση.

Στο μεταξύ οι υπάλληλοι των γραφείων άρχισαν απεργειακό έρανο προς ενίσχυση του αγώνα-τους. Για το σκοπό του έρανου έχει συσταθεί ειδική επιτροπή.

Σχετικά με την ενδοκομματική κρίση

ΠΩΣ ΦΤΑΣΑΜΕ ΣΤΙΣ ΑΠΟΒΟΛΕΣ

Με τις αποβολές των συν. Μ. Τεμβριώτη, Θ. Δημητρίου κ. Ζ. Ποφαϊδη από το Σ.Κ. ΕΔΕΚ η ενδοκομματική αντίθεση παίρνει μια νέα διάσταση. Μέχρι το τελευταίο συνέδριο η αντιπαράθεση των δυο βασικών γραμμών και αντιλήψεων περιορίστηκε ασφυκτικά στα στενά πλαίσια της κομματικής πυραμίδας λόγω της άρνησης ορισμένων μέσα στην καθοδήγηση να αντιληφθούν πως ο προβληματισμός θα έπρεπε να μεταφερθεί στην βάση. Στο συνέδριο έγινε φανερό σ' όλα τα μέλη πως στο κόμμα υπάρχουν σοβαρά προβλήματα που αφορούν τόσο την πολιτική γραμμή όσο και τις διαδικασίες και την αντίληψη για τα οργανωτικά ζητήματα.

Το κλίμα τελικά που επικράτησε δεν επέτρεψε στην συζήτηση να ολοκληρωθεί. Ετσι η γραφειοκρατία θεωρώντας ενισχυμένη την θέση της από την φτιαχτή πλειοψηφία που εξασφάλισε με την αντιδημοκρατική διαδικασία που ακολουθήθηκε στην προσυνεδριακή περίοδο, προχώρησε μετά το συνέδριο στην απόφαση των αποβολών και των διοικητικών μέτρων.

Σήμερα η ενδοκομματική αντίθεση βγήκε ανοιχτά στην πολιτική σκηνή και ήδη απασχολεί και προβληματίζει έντονα κάθε ελεύθερα σκεπτόμενο άνθρωπο. Ιδιαίτερα έντονα βασανίζει τον αγωνιστή ΕΔΕΚίτη και κάθε πατριώτη.

Η ανάλυση που ακολουθεί απευθύνεται κύρια στους δεξιότες αγωνιστές, ιδιαίτερα σ' αυτούς που αισθάνονται ένα κενό σχετικά με την ενδοκομματική κατάσταση, σ' αυτούς που ποτέ δεν τους δόθηκε η ευκαιρία και η δυνατότητα να ακούσουν και να πληροφορηθούν τις απόψεις μιας σοβαρής πλευράς συντρόφων τους, σ' αυτούς που δεν μένουν ικανοποιημένοι από την «απόφαση» της Κ.Ε. σχετικά με τις αποβολές.

Το κείμενο αυτό θα προσπαθήσει να απαντήσει στο ερώτημα: πως και γιατί φτάσαμε στην κρίση και πια είναι τα βαθύτερα αίτια των αποβολών.

Η αντικειμενική διάσταση της ενδοκομματικής αντίθεσης

Η κρίση στο κόμμα έχει τις ρίζες της σε μια διαδικασία φυσική, αντικειμενική. Δεν ήρθε ούτε από τον ουρανό, ούτε από το εξωτερικό όπως μερικοί ίσως θάθελαν. Αυτή είναι προϊόν και παράγωγο της βαθειάς κρίσης που παίρνα η κυπριακή κοινωνία. Είναι μια έκφραση του τρομερού αδιεξόδου στο οποίο οδηγήθηκε το κυπριακό πρόβλημα και δεν είναι τυχαίο που η κρίση αυτή εκδηλώθηκε έτσι πρόωρα στις τάξεις της ΕΔΕΚ. Ήταν φυσικό να εκδηλωθεί στον πιο ευαίσθητο δέκτη της αντιφατικής πολιτικής ζωής.

Το Σ.Κ. ΕΔΕΚ όντας το πιο προχωρημένο κομμάτι των αγωνιστικών δυνάμεων του λαϊκού κινήματος είναι αναγκαστικά και το πιο ανύσχητο, το πιο ανικανοποίητο.

Εξη χρόνια αδιεξόδου πάνω σε αδιέξοδο, αποτυχία πάνω σε αποτυχία, ήταν φανερό να επηρεάσουν βαθιά την πολιτική συνείδηση πολλών αγωνιστών του κόμματος. Εξη χρόνια αντιφατικής πορείας και κενής συνθηματολογίας στα οποία ο φασισμός αντι να αποδυναμωθεί προβάλλει απειλιτικώτερος και μαζικώτερος, έξη - χρόνια τρομερής κοινωνικο-οικονομικής αδικίας και εμπαιγμού του λαού, έξη χρόνια δραματικής χρεοκοπίας του λεγόμενου λαϊκομετωπικού σχήματος, ήταν φυσικό να επηρεάσουν άμεσα την εσωτερική σχέση - ισορροπία μέσα στο κόμμα.

Η μεταφορά των αντίκτυπων από την ταξική και κοινωνική γενικά αντίθεση στους κόλπους ενός κόμματος είναι ένα φαινόμενο διαλεκτικό που κανένας δεν μπορεί να καταργήσει. Ετσι η πραγματική διάσταση της ενδοκομματικής κρίσης έχει τις ρίζες της και τις προεκτάσεις της στο αντικειμενικό αδιέξοδο, στην αντικειμενική κρίση που χαρακτηρίζει την περίοδο 74-80.

Ετσι είτε το θέλωμε είτε όχι, εί-

τε λυπούμαστε είτε όχι γι' αυτή την κατάσταση, η αντίθεση υπάρχει, η κρίση υπάρχει.

Σαν πρώτη αναγκαιότητα προκύπτει η αναγνώριση αυτής της πραγματικότητας. Η έλλειψη πολιτικού θάρρους και η άρνηση από ορισμένους μέσα στην κομματική καθοδήγηση να αναγνωρίσουν, αυτή την αλήθεια ήταν η πρώτη σοβαρή αιτία που μετέτρεψε μια φυσική αντίθεση σε πολεμική αντιπαράθεση (αποβολές). Η μακρόχρονη επιμονή μερικών να «κουκουλώσουν» τις αντιθέσεις μέσα στο κόμμα και να μην επιτρέπουν την ζωντανή δημοκρατική συζήτηση, η γραφειοκρατική αντίληψη πως οι αντιθέσεις δεν έπρεπε να συζητούνται στην βάση, η διοικητική πρακτική της κατακόρυφης λειτουργίας της οργάνωσης, η περίεργη άρνηση να παραδεχθούν μερικοί τη πολιτική και θεωρητική βάση της αντίθεσης οδήγησαν σιγά σιγά στην όξυνση των τελευταίων καιρών.

Η υποκειμενική έκφραση της ενδοκομματικής αντίθεσης

Σε υποκειμενικό επίπεδο η ενδοκομματική αντίθεση ήταν φυσικό να εκφραστεί από συγκεκριμένα πρόσωπα πάνω σε συγκεκριμένα ζητήματα.

Στην αρχή αυθόρμητα, αποσπασματικά. Υστερα πιο συνειδητά, πιο συλλογικά. Ετσι περίπου από την πρόεκλογική περίοδο του 76 και μετά, μέσα στην κ. καθοδήγηση άρχισε να ξεκαθαρίζει η διαμόρφωση δυο βασικών γραμμών σκέψης, αντίληψης και πολιτικής πρακτικής. Το φαινόμενο αυτό ήταν φυσικό, λογικό, πραγματικό και όχι τεχνητό. Κανένας δεν το προετοίμασε α priori στο μυαλό του για να το επιβάλλει, κανένας δεν το εισήγαγε απ' έξω υστερόβουλα. Αυτό γράφεται γιατί ορισμένοι εκ των υστέρων προσπαθούν να «δουν» και να «ανακαλύψουν» εισοδισμούς, φράξιες, ψιθυριστές και πράχτορες.

Όλοι ξέρουμε πως δημιουργήθηκε το κόμμα και πως εξελίχτηκε μέχρι σήμερα. Τις πόρτες του τις άφισε συνειδητά πάντα ανοιχτές για κάθε πατριώτη για κάθε αγωνιστή. Αυτό ήταν φυσικό να φέρει στο κόμμα ανθρώπους με κάποιες διαφορετικές τοποθετήσεις ή θεωρήσεις. Ακόμα πιο φυσικό ήταν να προσελκύσει - όπως και έγινε - νέους ανθρώπους που δεν μπορούσαν να υποταχθούν στα γραφειοκρατικά αρτηριοσκληρωτικά κατεστημένα του παρελθόντος.

Το Σ.Κ. ΕΔΕΚ εμφανίστηκε στο πολιτικό προσκήνιο σαν κάτι νέο, σαν κάτι καινούργιο, όλο ζωντάνια από την ζωντάνια της επαναστατικής νεολαίας που το αγάλιασε.

Και ήταν σωστό που από την αρχή το κόμμα δεν θέλησε να αντι-

γράψει ξένα μοντέλλα, που θέλησε να χαράξει τον δικο του ανεξάρτητο ρόλο σε μια κοινωνία τόσο ιδιόμορφη και αντιφατική όπως είναι η κυπριακή.

Η ΕΔΕΚ αγκαλιάστηκε από τις μάζες ακριβώς γιατί ήταν κάτι καινούργιο, γνήσιο, αυθαιντικό. Και η δύναμη του κόμματος στα πρώτα χρόνια υπήρξε ακριβώς το γεγονός πως αυτό ήταν ανοιχτό για κάθε προοδευτική σκέψη, για κάθε επαναστατική εμπειρία.

Όμως σ' αυτό φαίνεται πως μερικοί δεν μπόρεσαν να αντέξουν. Ιδιαίτερα αυτοί που δεν έζησαν την αγωνιστική - αντιστασιακή ζωή του κόμματος. Αυτοί που εκ των υστέρων και εκ των ασφαλούς κάθισαν σε καρέκλες χωρίς να ζήσουν ούτε μέρα στη βάση του κόμματος. Αυτοί που έπεσαν με αλεξίπτωτο στο κόμμα, όταν το κόμμα υποχρεώθηκε ένεκα της αλλαγής της κατάστασης να θέσει «παρα πόδα» τα όπλα. Είναι γνωστό πως όλοι αυτοί σήμερα αποτελούν τον «σκληρο» πυρήνα της κομματικής γραφειοκρατίας, είναι αυτοί που εξαλλοι σήμερα αποφάσισαν να «ξεκαθαρίσουν» το κόμμα έστω και αν αυτό θα αποδυναμώσει φοβερά την μαχητικότητα του.

Αυτοί λοιπόν δεν μπορούν να αντέξουν σ' ένα κόμμα «χωνευτήρι» κατά την έκφραση του προέδρου. Γιατί κόμμα - «χωνευτήρι» σημαίνει πρώτα και κύρια εσωτερική δημοκρατία, διάλογο. Η γραφειοκρατία την δημοκρατία την φοβάται, τον διάλογο δεν τον αντέχει γιατί την ξεσκεπάζει, την αποκαλύπτει.

Μα όμως χωρίς πλατιές δημοκρατικές διαδικασίες, χωρίς συμμετοχή της βάσης στην διαμόρφωση της γραμμής και ταχτικής του κόμματος η ενιοποίηση είναι αδύνατη. Αυτό όμως δεν ενδιαφέρει την ομάδα της γραφειοκρατίας. Το πρωτεύον είναι να διατηρηθούν οι καρέκλες τους, οι τίτλοι τους, τα πόστα. Γι' αυτό χρειάζεται πειθαρχία απόλυτη (σ' αυτούς) σκληρός συγκεντρωτισμός, κατακόρυφη δομή, όχι συζήτηση, όχι πληροφόρηση της βάσης μα μονόπλευρη πληροφόρηση απ' τα πάνω προς τα κάτω με «αποφάσεις», «εγκυκλίους», «ντερεχτίβες».

Μα όμως ο σοσιαλισμός είναι έννοια αδιάρητη από την δημοκρατία. Και η δημοκρατία αδιάρητη από την πληροφόρηση.

Στο κόμμα η πληροφόρηση της βάσης υπήρξε πάντα λειψή, γι' αυτό λειψή υπήρξε και η συμμετοχή της στην διαμόρφωση της γραμμής.

Σήμερα το κόμμα είναι αυστηρά διαιρεμένο σ' αυτούς που «σκέφτονται και αποφασίζουν» και σ' αυτούς που «ακολουθούν» και «εκτελούν». Η εξέλιξη αυτή είναι αρνητική. Είναι μια άλλη σοβαρή αιτία που έσπρωξε την κρίση στο κόμμα να βαθαινει και μην μπορεί να ξεπεραστεί.

Η γραφειοκρατική ομάδα υποστηρίζει τον τελευταίο καιρο πως η αιτία της κρίσης είναι τάχατες η ομαδοποίηση από την πλευρά των αποβλημένων και των άλλων καταδικωμένων συντρόφων. Τις τελευταίες μέρες μάλιστα ανοιχτά στην βάση προσπαθούν να στηρίξουν την κατηγορία για φράξια και εισοδισμό, σε μια προσπάθεια να δημιουργήσουν εντυπώσεις και να προκαταλάβουν σκέψεις.

Ομαδοποίηση με την έννοια της φράξιας ποτέ δεν υπήρξε. Υπήρξε ομαδοποίηση μόνο με την έννοια της ενιαίας, ελεύθερης τοποθέτησης. Υπήρξε ομαδοποίηση όχι με την έννοια της οργάνωσης αλλά με την έννοια του κοινού προβληματισμού, της κοινής θεώρησης των προβλημάτων. Αυτό και στις δυο πλευρές της αντίθεσης.

Η βασική αιτία είναι γιατί μια απόλυτα διαλεκτική και φυσιολογική πολιτική αντίθεση μετατράπηκε σε πόλεμική αντιπαράθεση από την κομματική γραφειοκρατία.

Το φαινόμενο της εμφάνισης ενιαίας άποψης στα κέντρικα όργανα

από επώνυμους συντρόφους ήταν αποτέλεσμα μιας κοινής βάσης, τόσο ιδεολογικής όσο και θεωρητικής. Η ταύτιση αντιλήψεων και απόψεων δεν είναι κατανόκη αποτέλεσμα συνωμοσίας ή φραξιοιστικής δέσμευσης. Η ταύτιση των συντρόφων που σήμερα βρίσκονται υπο διωγμό ήταν το παράγωγο μιας διαλεκτικής σχέσης που έχει τες βάσεις της στην αποδοχή του μαρξισμού, στην μελέτη του, στην αποκοινού α-ναζήτηση, συζήτηση, προβληματισμό.

Ορισμένοι σήμερα μπροστα στην αδυναμία τους να αντιμετωπίσουν σοβαρά, υπεύθυνα, διαλεκτικά και με επιχειρήματα την κατάσταση καταφεύγουν στην τετριμμένη και γελοία μέθοδο του τροσκιτιστικού ή αναρχικού κινδύνου. Μια μέθοδο που θεμελίωσε ο Στάλιν και που ακολούθησαν όλες σχεδόν οι κομματικές γραφειοκρατίες.

«Ανακάλυψαν» εκ των υστέρων μερικά σημεία και τέρατα που «αποδεικνύουν» πως στο κόμμα «διδόσαν» από χρόνια φραξιοιστικές τροσκιτιστές και αναρχικοί για να το διαβρώσουν. Μας παρουσίασαν και «έγγραφα» που δεν αποδεικνύουν τίποτε άλλο παρα την αδυναμία τους να δουν σωστά το ζήτημα. Αν η γραφειοκρατία έχει στοιχεία για εισοδιστές και φραξιοιστές γιατί δεν τα αποκάλυψε στα μέλη; γιατί δεν αναφέρει καθαρά και παστρικά τα ονόματα; γιατί περιορίζεται μόνο σε αοριστίες και αφηρημένα σχήματα, σε γενικούς αφορισμούς;

Η ταχτική αυτή είναι εντελώς απαράδεκτη γιατί έμμεσα επιχειρεί να συνδέσει τους σύντροφους που αποβλήθηκαν και άλλους που διαφώνουν σε ορισμένα ζητήματα μέσα στο κόμμα με εξωτερικές καταστάσεις ή με φραξιοιστικές ενέργειες.

Ξέρει όμως καλά η κομματική γραφειοκρατία πως η ταχτική της δεν στηρίζεται πάνω σε στοιχεία, ούτε έχει αποδείξεις. Η υπόθεση «τροσκιτικής φράξιας» είναι πλαστή, είναι τεχνητή. Είναι η εύκολη λύση, γιατί στοχεύει στη πολιτική ψύχωση των μελών και όχι στη λογική τους. Είναι η εύκολη λύση που ακολούθησαν όλες οι γραφειοκρατίες για να σπηλώσουν και να σηκοφαντήσουν αγωνιστές που θέλουν να σκέφτονται κριτικά. Με την κατηγορία του «τροσκιτιστή» δεν εκκαθαρίστηκε από τη σταλινική γραφειοκρατία το μεγαλύτερο μέρος των στελεχών της Σοβιετικής Επανάστασης; Ο Τίτο για χρόνια δεν υπήρξε «πράχτορας» του τροσκιτισμού γιατί θέλησε μια αυτόνομη και ανεξάρτητη πορεία από τη σταλινική «ορθοδοξία»; Ο Βελουχιώτης το ίδιο, δεν κατηγορήθηκε από την κομματική γραφειοκρατία σαν «δοσιλόγος», «δηλωσίας» και «προδότης»;

Οι σύντροφοι ας βγάλουν μόνοι τα συμπεράσματα τους. Ας σκεφτούν μόνοι τους ποιοι από τους αγωνιστές του κόμματος υποβάλλονται κάτω από την κατηγορία του φραξιοιστή. Μόνο η ζωή και η δράση του καθενος μπορεί να αποτελέσει κριτήριο για την «ταξινόμηση» του και όχι η εκ των υστέρων τεχνητή προσπάθεια μερικών να φτιάξουν φαντάσματα και μπαμπούλες.

Η «Σοσιαλιστική Έκφραση» καλεί όλα τα μέλη του κόμματος να προβληματιστούν βαθιά για την ενδοκομματική κρίση, να ψάξουν κριτικά τα αίτια και το πρόβλημα της όλης αντίθεσης. Στην υπόθεση αυτή δεν υπάρχουν ούτε πράχτορες, ούτε εχθροί του λαού, του κόμματος και του σοσιαλισμού, ούτε καθάρματα.

Υπάρχουν αγωνιστές που θέλουν να σκέφτονται, αγωνιστές που ανησυχούν για τον τόπο, σύντροφοι που δεν αισθάνονται ικανοποιημένοι για την πορεία του αγώνα. Υπάρ-

χουν μέλη μέσα στο κόμμα που βλέπουν και αντιλαμβάνονται κάπως διαφορετικά από άλλους την πάλη του λαού μας για απελευθέρωση. Αυτή είναι η μια πλευρά. Είναι οι σύντροφοι που αναγνωρίζουν την πρωτοπορεία του κόμματος, που πιστεύουν στην ιστορία του και τους αγώνες του. Είναι αυτοί που θέλουν να συνεχιστεί αυτή η ιστορία, που επιδιώκουν την ανάπτυξη του αγώνα, που προβλέπουν σε ένα κόμμα νέου τύπου, σε ένα κόμμα επαναστατικό τόσο στη θεωρία όσο και στην πράξη. Αυτοί οι σύντροφοι βρίσκονται σήμερα υπο διωγμό από μια γραφειοκρατική ομάδα μέσα στο κόμμα που «τεχνικά» κατέχει την «πλειοψηφία» στα κεντρικά όργανα. Όμως το κόμμα δεν είναι ούτε τα κεντρικά όργανα, ούτε η γραφειοκρατική ομάδα που αποφάσισε την αποψώλυση του κόμματος.

Το κόμμα είναι η διαλεκτική συνάρτηση των συλλογικά διαμορφωμένων και εκφρασμένων θέσεων και αντιλήψεων των μελών. Θέσεων και αντιλήψεων που (εξ αντικειμένου) μπορεί να είναι και διαφορετικές πολλές φορές για κάποιο ζήτημα. Αλλοι μόνο στο κόμμα που οι μεν αποβάλλουν τους δε γιατί δεν υπάρχουν ταυτότητα απόψεων και γιατί οι μεν στιγμιαία μπορεί να αποτελούν πλειοψηφία.

Τότε ο Λένιν θάπρεπε να έχε προβληθεί πολλές φορές από το κόμμα των μπολσεβίκων μια και στα σοβαρότερα ζητήματα (Δούμα, Απριλίου Μπρεστ-Λιτόφσκ) ήταν στην αρχή μειοψηφία. Ή ακόμα ο ίδιος σαν πλειοψηφία θάπρεπε να αποβάλει όσους μετά αποτελούσαν μειοψηφία αντίθετα με τις θέσεις του.

Μερικοί από την γραφειοκρατική ομάδα μας λένε: Όσοι διαφώνουν να σηκοθούν να φύγουν, δεν έχουν θέση μέσα στο κόμμα, να παν να κάνουν δικο τους.

Η απάντηση μας είναι σαφής και κρυστάλλινη: από το κόμμα δεν θα φύγει κανένας όσους κι αν αποβάλει η κομματική γραφειοκρατία. Στο κόμμα μπαίνει κανένας με ελεύθερη συγκατάθεση, με δική του προσωπική επιλογή. Και την επιλογή να βγει την κάνει ο ίδιος. Αυτά για τους αγωνιστές.

Οι καιροσκόποι οι αρριβιστές και οι πράχτορες να μην έχουν θέση στο κόμμα, να να αποβάλλονται.

Καλούνται όλοι οι σύντροφοι να σκεφτούν σοβαρά πάνω στην κομματική κρίση και να ενεργήσουν υπεύθυνα με βάση την πολιτική και ιδεολογική τους συνείδηση. Να μην παρασυρτούν από την διαστρέβλωση που ορισμένοι επιδιώκουν μόνο και μόνο για να διατηρήσουν τις καρέκλες τους στην κομματική πυραμίδα.

Καλούνται όλοι οι σύντροφοι για το καλό του κόμματος και του αγώνα να μπουν φραγμός στις μαζικές εκκαθαρίσεις που οι γραφειοκρατίες ετοιμάζει, να αποτρέψουν τροχόπεδη στη διασπαστική και καταστροφική πορεία που αποφάσισαν μερικοί, να εμποδίσουν με κάθε τρόπο την ήδη υπάρχουσα πορεία προς πλήρη γραφειοκρατικοποίηση του κόμματος.

Το κόμμα θα μπορέσει να αντεπεξέλθει νικηφόρα στον απελευθερωτικό και κοινωνικό του ρόλο διατηρώντας ζωντανές όλες του τες δυνάμεις ενισχύοντας τες εσωτερικές δημοκρατικές διαδικασίες, αναπτύσσοντας την ελεύθερη συζήτηση, το διάλογο, την πολύπλευρη πληροφόρηση. Μόνο έτσι θα καλλιεργηθεί επαναστατική συνείδηση πειθαρχία. Γιατί συνειδητή πειθαρχία υπάρχει μόνο όπου υπάρχει συμμετοχή και ελεύθερη δημοκρατική πληροφόρηση. Η συμμετοχή αφορά την ίδια την βάση του κόμματος και τον κάθε σύντροφο ξεχωριστά. Και το βάρος της ευθύνης πέφτει σε όλους.

B. Ζερπέτος

ΓΑΛΛΙΑ: ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΥΠΡΙΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ

ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Η Γαλλική Κυβέρνηση έχει δείξει προ καιρού τις ρατσιστικές διαθέσεις που έχει απέναντι στους ξένους εργάτες και στους φοιτητές. Εγκρίνει διάφορους νόμους εγκυκλίου, διατάγματα μ' απόλυτο σκοπό την ελάττωση των ξένων φοιτητών στα γαλλικά πανεπιστήμια.

Παλιότερα ήταν κάπως εύκολο να εξασφαλιστεί μια θέση σε γαλλικό πανεπιστήμιο και βλέπουμε ένα μεγάλο αριθμό ξένων φοιτητών και κυπρίων επίσης να στρέφονται προς τη Γαλλία. Με τις μορφωτικές συμφωνίες που έχει η Κυπριακή Κυβέρνηση με τη Γαλλική έχει αναγνωριστεί σαν ισότιμο το κυπριακό απολυτήριο με το αντίστοιχο γαλλικό (Baccalaureat).

Αλλα τώρα και κυρίως από φέτος οι πόρτες στα γαλλικά πανεπιστήμια έχουν κλείσει και δεν υπάρχουν πια θέσεις για ξένους φοιτητές. Η γαλλική Κυβέρνηση έχει εκδώσει μια εγκύκλιο εδώ και 2-3 χρόνια τη λεγόμενη circulaire Bonnet η οποία τροποποιεί τις εγγραφές των ξένων φοιτητών. Ζητά εξετάσεις στη γαλλική γλώσσα και μετά αιτήσεις για προεγγραφή στα πανεπιστήμια. Καλο είναι να παύμε ότι ο αριθμός των αιτήσεων ήταν κάπως περιορισμένος.

Ενας ξένος φοιτητής χρειαζόταν φοιτητική βίβα για την έκδοση της οποίας απαιτάται πιστοποιητικό από μια τράπεζα ότι η οικογένεια του φοιτητή μπορεί να στέλλει μηνιαίως

100 λίρες. Όσο για τη έκδοση της κάρτας διαμονής τίθονταν όροι. Είναι αναγκασμένος κάθε ξένος φοιτητής να τελειώσει το πρώτο κύκλο σπουδών του που είναι διάρκειας 2 χρόνων μόνο σε 3 χρόνια διαφορετικά δεν έχει ο φοιτητής δικαίωμα να έχει κάρτα διαμονής οπότε δεν μπορεί να μείνει πλέον στη Γαλλία. Δηλαδή δίνει το δικαίωμα να επαναληφθεί μια από τις 2 χρονιές. Πρέπει να σημειωθεί ότι μεταφορές μαθημάτων δεν υπάρχουν. Ετσι εμείς οι Κύπριοι βρίσκουμε αρκετά προβλήματα τα πρώτα χρόνια όσον αφορά τη γλώσσα και τη διαφορά που έχει η γαλλική παιδεία με τη Κυπριακή.

Αλλα οι καταστάσεις όσο πάνε οξύνονται. Ετσι βλέπουμε νέα μέτρα. Τη χρονιά που μας πέρασε η Κυβέρνηση Giscard-Bar έχει εκδώσει κάποιο διάταγμα (Decret-Imbert) με την εφαρμογή του οποίου όλα δυσκολεύουν στη Γαλλία και οι θέσεις λιγοστεύουν αφάνταστα.

Μ' αυτο το διάταγμα ζητείται από τους ξένους εξετάσεις της γαλλικής γλώσσας αλλά ψηλότερου επιπέδου από παλιά. Επι πλέον κάτι που δεν συμβαίνει αλλοι περιόρισε τον αριθμό των αιτήσεων σε 3 μόνο για ένα κλάδο αλλα σε διαφορετικές πόλεις. Αυτές οι αιτήσεις πρέπει να σταλούν σε μια νεοσυσταθείσα επιτροπή στο Παρίσι. Πρώτα-πρώτα πρέπει να εγκριθεί η αίτηση από την επιτροπή και ύστερα να σταλεί στα Πανεπιστήμια. Δηλαδή είναι φανερό ότι για να έ-

χεις μια προεγγραφή είναι αρκετά δύσκολο.

Μ' αυτά τα τελευταία μέτρα είχαν εναντιωθεί οι ξένοι φοιτητές και οι γάλλοι οι οποίοι πάντοτε βοηθούσαν τους ξένους που δεν έχουν δικαίωμα να κάνουν απεργίες και διαδηλώσεις. Οι απεργίες είχαν αρχίσει τέλη Μαρτίου και διάρκεσαν σε ορισμένες πόλεις μέχρι το Μάη. Είχαν παρουσιαστεί σε ακρετες πόλεις προσπάθειες δημιουργίας κάποιου κινήματος αλλα δεν είχε επιτύχει παντού. Βασικά σε 3-4 πόλεις είχε παρουσιαστεί κάποιο κίνημα αλλα σε ορισμένες περιπτώσεις είχαν γίνει λάθη. Σ' αυτές τις πόλεις έγιναν πολυήμερες απεργίες, καταλήψεις σχολων, διαδηλώσεις σε συνεργασία των φοιτητικών συνδικάτων με τα εργατικά. Σ' όλα αυτά παίρνουν μέρος και οι ξένοι φοιτητές τους. Οι κυπριαί έλαβαν μέρος αλλα όχι σαν φοιτητική οργάνωση περισσότερο σαν άτομα και οι ελληνας ήταν αρκετά οργανωμένο και επι πλέον δεν υπήρχε μια συνεννόηση της μιας πόλης με την άλλη. Έτσι δρούσαν μόνο κατά πόλεις. Δεν κατάφεραν να το ενώσουν. Αν ήταν πιο οργανωμένο θα μπορούσε να γίνει κάτι παρόμοιο με το Μάη του '68 στο Παρίσι.

Οι απεργίες σταμάτησαν αφού διαλύθηκε εκ των υστέρων η επιτροπή και αναστάλη-

κε κάπως η εφαρμογή της εγκυκλίου. Επι πλέον ήταν οι πρυτάνεις των Πανεπιστημίων που πήραν αποφάσεις για το τρόπο εγγραφής των ξένων φοιτητών στη συγκεκριμένη ακαδημία που είναι πρυτάνεις. Έτσι ειπώθηκε ότι οι ξένοι θα γίνουν δεκτοί αφού θα έχουν ήδη επιτύχει στις εξετάσεις γλώσσας που είναι πιο χαμηλού επιπέδου τώρα από το προηγούμενο που ζητήθηκε. Μ' αυτο τον τρόπο οι απεργίες σταμάτησαν αφού για πολλές σχολές σε 2 πόλεις μεταφέρθηκε η 1 εξεταστική περίοδος του Ιουνίου τον Σεπτέμβρη. Αλλα τώρα ερχόμαστε εκ των υστέρων και διαπιστώνουμε ότι οι απεργίες, διαδηλώσεις δεν έφεραν κανένα τελείως αποτέλεσμα γιατί ένας μηδαμινός αριθμός ξένων φοιτητών έχει εξασφαλίσει προεγγραφή. Αυτο συμβαίνει σε μεγάλο βαθμό για τους Κυπρίους που αν και έχουν κάνει ένα χρόνο γλώσσα στη Γαλλία δεν έχουν εξασφαλίσει προεγγραφή και έρχονται πίσω. Φέτος γενικά παρα πολυ λίγοι φοιτητές κυπριοί εξασφάλισαν θέση σε σύγκριση με τα προηγούμενα χρόνια: Ούτε και οι ιδιωτικές σχολές δεν έδωσαν θέσεις στους ξένους.

Ο Παναγαλλικός έχει κάνει ορισμένα διαβήματα στο γαλλομορφωτικό ακόλουθο και στην Κυπριακή κυβέρνηση. Η απάντηση που πήραμε από τη κυπριακή κυβέρνηση είναι ότι οι μορφωτικές συμφωνίες Κύπρου-Γαλλίας λήγουν το '81 και θα δουν τότε τι μπορεί

να γίνει.

Αυτη είναι καθαρά μια ρατσιστική πολιτική της δεξιάς γαλλικής κυβέρνησης. Επι πλέον κανένας δεν ξέρει τι θα γίνει μελλοντικά μ' αυτούς τους φοιτητές που έχουν ήδη αρχίσει τις σπουδές τους. Προς το παρον έχει αποφασισθεί να κλείσουν αρκετες σχολές σε διάφορες πόλεις και να συγκεντρώσουν αυτές τις σχολές σ' ωρισμένες πόλεις. Αυτο είναι σίγουρο και θα τεθεί σε εφαρμογή τα προσεχη χρόνια. Επίσης συζητείται κάποτε η πληρωμή διδάκτρων όπως σε ορισμένες άλλες χώρες. Κανένας μέχρι στιγμής δεν ξέρει τι θα αποφασισθεί μελλοντικά.

Ετσι βλέπουμε ότι όλοι μεν οι ξένοι φοιτητές της Γαλλίας που λίγο-πολυ προέρχονται από τις πρώην Γαλλικές αποικίες γίνονται αντικείμενα εκμετάλλευσης πάλι από τους ίδιους τους Γάλλους. Το ίδιο και οι Κύπριοι φοιτητές που είναι εκεί. Φυσικά οι άλλοι ξένοι έχουν πανεπιστήμια στις χώρες τους. Μπορεί μεν να είναι το επίπεδο πιο χαμηλο αλλα μπορούν να αποφύγουν αυτη την εκμετάλλευση. Αλλα οι Κύπριοι λίγες πιθανότητες έχουν να σπουδάσουν σ' άλλες χωρες που σιγα-σιγα κλείνουν όλες. Και επι πλέον η έλλειψη Πανεπιστημίου στη Κύπρο αφήνει τους Κύπριους φοιτητές να γίνονται αντικείμενα εκμετάλλευσης. Το μόνο που έχουμε είναι να ζητούμε το συντομώτερο δυνατό, τη δημιουργία Πανεπιστημίου στη Κύπρο.

α.

Ο ΡΟΔΙΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΟΥΒΟΡΔΙΑΣ

Πήραμε επιστολή του λογοτέχνη Αντρέα Ροδίτη με τίτλο «Με αφορμή μια κριτική του Σάββα Παύλου για την «Νουβορδία» στη «Σοσ. Εκφραση». Η επιστολή αυτη στάληκε και δημοσιεύτηκε και στη «Σημερινή» της Παρασκευής 12 Σεπτεμβρίου. Επειδη η Σοσ. Εκφραση συνηθίζει να δημοσιεύει μόνο πρωτότυπες συνεργασίες και επειδη η επιστολή αποφεύγει να απαντήσει στην κριτική του συνεργάτη μας Σ.Π. δεν θα την δημοσιεύσουμε. Στην επιστολή του ο Ροδίτης μας λέει περίπου πως λόγω της κατάστασης στην Κύπρο (κατοχή, προσφυγιά, κίνδυνοι κ.λ.π.) πρέπει να σταματήσει η κριτική, η πολεμική κι ο διάλογος. Αντίθετα πιστεύουμε ότι ο διάλογος και η συζήτηση

πρέπει να επιδιώκονται και στις πιο δύσκολες συνθήκες γιατί δεν πρέπει να συγκαλύπτονται οι διαφορές κι οι αντιθέσεις. Γιατι οποιαδήποτε συνεργασία μπορεί να στηριχτεί μόνο πάνω στην πλήρη γνώση της πραγματικότητας. Η αλήθεια δεν βλάπτει ποτε για μας.

Δεν είναι λοιπον θέμα ποιος θα νικήσει, ποιος θα «κατατροπώσει» ποιον όπως ανφέρει ο Ροδίτης αλλα πως θα αναλυθούν καλύτερα οι θέσεις κι οι διαφωνίες μας για να βρούμε την αλήθεια. Οι στήλες λοιπον της Σ. Εκφρασης είναι ανοιχτες για οποιαδήποτε ουσιαστική απάντηση του Ροδίτη στην ανάλυση που έκαμε για το βιβλίο του ο συνεργάτης μας Σ.Π.

Συνταχτική Επιτροπή

Απάντηση του συν. Α.Κ. στην Π.Ε.Ο

Συνέχεια από την 3,

με καθυστέρηση πέραν των δεκαπέντε μηνων και ποιος εκμεταλευόταν αυτα τα λεφτα των εργατων για τόσο καιρο;

Τρίτο δεν απάντησε στα αιτήματα που έχουν οι εργάτες από την 1.1.79 και με ποιο τρόπο θα τα πάρουν στην περίπτωση που η εταιρία αρνηθεί να τα δώσει και γνωρίζουμε όλοι και η συντεχνία μαζί ότι η εταιρεία Σάουτι Λέτκο αρνείται εδώ και πολυ καιρο να παραχωρήσει αυτα τα αιτήματα.

Επίσης αναφέρθηκε ότι η Σάουτι Λέτκο είναι μια ξένη εταιρεία την οποία αντιπροσωπεύει ο κύριος Σωκράτης Ηλιάδης χωρίς δικαίωμα και εξουσία να συζητά προβλήματα των

εργαζομένων, όμως οι εργάτες φεύγουν μέσω του γραφείου του κυρίου Ηλιάδη και με αυτον υπογράφουν τα έγγραφα συμφωνίας εργαζόμενου και εργοδότη.

Επίσης θα γνωρίζει η συντεχνία ότι ενω οι αργίες αρχικά ήταν 17 μερες το χρόνο και με αυτες όλοι οι τεχνίτες έφευγαν μέσω του γραφείου του κυρίου Ηλιάδη, από τον Νοέμβριο του 1979 οι νέοι τεχνίτες έφευγαν με έγγραφο που μόνον 13 μερες το χρόνο αργίες τους δίνουν.

Θα ήθελα επίσης να κάνω ακόμη μια ερώτηση προς όλες τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, το Υπουργείο Εργασίας αλλα και στο Υπουργείο Εσωτερικών που δίνει τις άδειες εξόδου εφ' όσον

η εταιρεία Σάουτι Λέτκο είναι μια ξένη εταιρεία με πιο δικαίωμα δίνει τις άδειες και δεν δίνει στους Κύπριους εργάτες που ζητούν να φύγουν μέχρι την Ελλάδα και απο εκεί με ξένες εταιρείες με πολυ πιο ψηλο μηνιαίο μισθο; (υπάρχουν πολλοι Κύπριοι τεχνίτες με ξένες εταιρείες με ψηλο μεροκάματο).

Υ.Γ. Με όσα έγγραφα στις δυο επιστολες που έστειλα δεν ήταν πρόθεση μου να θίξω τις συνδικαλιστικές οργανώσεις αλλα για να προβληματιστούμε όλοι μαζί σαν εργάτες και σαν συνδικαλιστες για ένα πιο μαζικοποιημένο εργατικό κίνημα.

Συναδελφικά
Α. Κ. Οικοδόμος

ΦΙΛΟΙ ΚΑΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΧΤΕΣ ΤΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ
ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

»

ΕΝΙΣΧΥΕΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΗ
ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΕΙ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΤΟΝ
ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΕΓΚΕΦΑΛΩΝ

BRAIN-DRAIN ονομάζεται η φυγή και η μετανάστευση του ειδικευμένου τεχνικού προσωπικού, των εγκεφάλων και των επιστημόνων από τις χώρες της υπανάπτυξης του τρίτου κόσμου στις αναπτυγμένες βιομηχανικές χώρες της μητρόπολης.

Το φαινόμενο αυτό της αποψίλωσης των χωρών της περιφέρειας από τους επιστήμονες και τους τεχνικούς-τους παίρνει συνεχώς μεγαλύτερες διαστάσεις και συμβάλλει κι αυτό στο να μεγαλώνει το χάσμα ανάμεσα στις πλούσιες και φτωχές χώρες του πλανήτη και να εδραϊώνει καλύτερα τον Ιμπεριαλισμό.

Φυσικά η μετανάστευση αυτή των επιστημόνων και των εγκεφάλων δεν γίνεται με το πιστόλι στον κρόταφο.

Οι επιστήμονες ελκύονται από τον Αμερικανικό τρόπο ζωής, από τις προοπτικές ανώτερης καριέρας, μισθοδοσίας και άνετης ζωής που θα βρουν στη Μητρόπολη που είναι ασύγκριτες σε σχέση με την υπανάπτυκτη πατρίδα-τους.

Ταυτόχρονα ελκύονται οι επιστήμονες του Τρίτου Κόσμου γιατί μπορούν να συνεχίσουν την έρευνα τους στην επιστήμη που αγαπούν. Τους δίνεται η ευκαιρία να κάνουν πρωτότυπες έρευνες, να συνεχίσουν την επαφή τους με την επιστήμη τους με δημιουργικό τρόπο.

Ένα παράδειγμα. Ένας κύριος χημικός με εξαιρετικές σπουδές και μεράκι για τη δουλειά-του που μπορεί να ασχοληθεί με πρωτότυπη έρευνα στη χημεία και να συμβάλει στη προώθηση αυτής της επιστήμης ερχόμενος στη Κύπρο, είτε θα δουλέψει σε ένα γυμνάσιο επαναλαμβάνοντας κάθε χρόνο ανιάρια και ξέπνοα τα ίδια και τα ίδια απλα θέματα στους μαθητές-του ή θα είναι υπεύθυνος στις αναλύσεις ούρων επαρχιακού νοσοκομείου.

Σε μια χώρα όμως της Μητρόπολης μπορεί να δουλέψει σε εργαστήρια με ηλεκτρονικά και άλλα μέσα έρευνας αξίας δεκάδων εκατομμυρίων δολλαρίων. Και η αναπτυγμένη βιομηχανία της μητρόπολης πάντοτε θα πάρει τα αποτελέσματα των ερευνών του για να τα θέσει σε εφαρμογή και εκμετάλλευση.

Η μετανάστευση των επιστημόνων αποτελεί κέρδος για τις χώρες της Ιμπεριαλιστικής μητρόπολης και ζημία για τις υπανάπτυκτες χώρες. Η μητρόπολη παίρνει αυτά τα άτομα που θα αποτελούσαν ζωντανά και δυναμικά στοιχεία της χώρας-τους απαραίτητα για την ανάπτυξη-της την ώρα που έχουν τελειώσει τις σπουδές τους και θα αρχίσουν να γίνονται παραγωγικά για τη χώρα-τους.

Ένα παράδειγμα. Ο φοιτητής του ΑΤΙ στοιχίζει μέχρι να τελειώσει στη Κυπριακή Οικονομία. Χιλιάδες λίρες (διατροφή, ένδυση, δίδακτρα καθηγητών έξοδα για σχολεία και βιβλία που του αναλογούν κ.λ.π.)

Αν στα 23 του μεταναστεύσει σε μια χώρα της μητρόπολης για να πετύχει καλύτερη δουλειά το κέρδος για τη μητροπολιτική οικονομία θα είναι σημαντικό γιατί θα έχει από την προσφορά και παραγωγικότητα του, κέρδος, χωρίς να έχει επενδύσει τίποτα.

Επένδυση η Κυπριακή οικονομία που ενισχύει με τον τρόπο αυτό τη μητρόπολη.

Χαρακτηριστικά ο πρώην Υπουργός των Εξωτερικών της ΗΠΑ Ντιν Ράση δήλωσε κάποτε: «Η χώρα μας έχει την σπάνια τύχη ότι μπορεί να προσελκύει

από το εξωτερικό μετανάστες υψηλής διανοητικότητας και ικανότητας: αν διοικηθεί καλά, η μετανάστευση μπορεί να γίνει ένας από τους μεγαλύτερους εθνικούς μας πόρους».

Και πράγματι η μετανάστευση εγκεφάλων αποτελεί ένα από τους σημαντικότερους πόρους της Αμερικής.

Όπως γράφει και η «Διε-

δισεκατομμυρίων δολλαρίων στην ανάπτυξη των Ηνωμένων Πολιτειών του Καναδά κι' ενός μέρους της Ευρώπης». Κι ένα άλλο παράδειγμα από το βιβλίο του Κλωντ Ζυλιεν «Αμερικανική αυτοκρατορία» εκδ. Διογένης σελ. 291.

«Τα αμερικανικά νοσοκομεία απασχολούσαν το 1964-1965 περίπου 41.000 εσωτερικούς και άλλους γιατρούς. Ανάμεσα τους, οι 11.000 είχαν διπλώματα από ιατρικές σχολές του εξωτερικού και οι 8.000 προέρχονταν από υπανάπτυχτες χώρες. Δηλαδή ξένες χώρες είχαν χρηματοδοτήσει τη μόρφωση περισσότερων από το ένα τέταρτο των εσωτερικών ιατρών που ασκούν το επάγγελμα τους στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Η αυτοκρατορία αντλεί εγκεφάλους και ειδικούς, όπως α-

είναι η πολιτική ανασφάλεια στις χώρες του τρίτου κόσμου εξ αιτίας των δικτατορικών καθεστώτων που υπάρχουν σε πάρα πολλές υπανάπτυκτες χώρες. Ένας από τους κύριους στόχους των δικτατορικών καθεστώτων είναι οι επιστήμονες και διανοούμενοι και οι καθημερινές συλλήψεις, οι φυλακίσεις τα βασανιστήρια και οι εκτελέσεις είναι συνηθισμένα μέτρα και ποινές εναντίον τους.

Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι χιλιάδες επιστήμονες μετανάστευσαν στις Η.Π.Α εξαιτίας των δικτατορικών καθεστώτων της Λατινικής Αμερικής. Καταφεύγουν στη χώρα που τους δημιούργησε το δικτατορικό καθεστώς γιατί αυτή μπορεί να κρατά ακόμα μια βιτρίνα δημοκρατικότητας.

Αυτή η μετανάστευση των διανοουμένων και επιστημόνων

τους ξεπετιούνται πρώτοι βοθρώντας στη πολιτιστική αυτογνώσια της χώρας τους και στη προώθηση της πάλης τους όχι μόνο οι διανοούμενοι με την στενή έννοια του συγγραφέα καλλιτέχνη και γενικά του ασχολούμενου με τη κουλτούρα και τη πνευματική ζωή της χώρας αλλά και οι επιστήμονες πιο εξειδικευμένων γνώσεων (ας θυμηθούμε ότι ο Α. Νέτο ο Αλιέντε, ο Τσε Γκεβάρα και εκατοντάδες άλλοι που δεν έχουμε την ευχέρεια να ξέρουμε τα ονόματα τους ήταν γιατροί).

Η πάλη λοιπόν για το χτύπημα της μετανάστευσης επιστημόνων στις χώρες της ιμπεριαλιστικής μητρόπολης δεν είναι θέμα που περιορίζεται στις οικονομικές ζημιές των χωρών της περιφέρειας και στη δημιουργία δυσμενών συνθηκών για την ανάπτυξη των παραγω-

Τα «ΝΕΑ» αποκλείουν συνεργασίες αριστερών

Ο Σάββας Παύλου συνεργαζόταν με τα «ΝΕΑ» από το 1973 με εκατοντάδες συνεργασίες χωρίς κανένα μισθο ή άλλο όφελος.

Πριν 5 1/2 μήνες έδωσε το κείμενο του «Νουβορδία και μικροαστική τάξη» για δημοσίευση. Το κείμενο έμεινε στα γραφεία των «ΝΕΩΝ» 4 μήνες και 10 μέρες χωρίς να δημοσιευτεί. Η διεύθυνση των «ΝΕΩΝ», του ανακοίνωσε ότι δεν θέλει να δημοσιεύσει το κείμενο. (Για ποιους λόγους δεν ξεκαθάρισε) Το κείμενο δόθηκε και δημοσιεύτηκε στη Σοσιαλιστική Έκφραση. (αρ. 87 και 88).

Μετά απ' αυτό η διεύθυνση των «ΝΕΩΝ» ανακοίνωσε στο Σ.Π. πως θα πρέπει να δηλώσει ότι δεν θα συνεχίσει τη συνεργασία του με τη Σ.Ε. για να συνεχίσει να του δημοσιεύει κείμενα του στα «ΝΕΑ».

Η απάντηση του. συν. Σ.Π. ήταν ότι θα συνεχίσει τη συνεργασία του με την Σοσιαλιστική Έκφραση κι εφ' όσον έτσι του απαγορεύεται η δημοσίευση συνεργασιών του στα «ΝΕΑ» αποσύρει τα κείμενα που είχε δώσει.

Τα κείμενα αυτά «Μετανάστευση Εγκεφάλων» και

«Ελύτης και Φορντ» θα τα δημοσιεύσει η Σοσιαλιστική Έκφραση.

Με την ενέργεια τους αυτή η διεύθυνση των «ΝΕΩΝ» θέλει να πει πως «Αν κάποιο κείμενο δεν μας αρέσει να το δημοσιεύσουμε στα ΝΕΑ τότε να το κάψετε, απαγορεύεται η επικοινωνία και η έκφραση απόψεων με άλλο έντυπο».

Καλούμε σε επαγρύπνηση τα μέλη του κόμματος. Αυτές οι ενέργειες οδηγούν σε καταπιεστικές διαδικασίες για τα μέλη σε γραφειοκρατικές εξουσίες, και αλλάζουν τη φυσιογνωμία του κόμματος που ξεκίνησε έχοντας τον ελεύθερο διάλογο κύριο γνώρισμα του, μαζί με τις επαναστατικές του παραδόσεις. Και μια ερώτηση στους υπευθύνους των ΝΕΩΝ που αποκλείουν και απαγορεύουν συνεργασίες ΕΔΕΚιτών, τακτικών συνεργατών και ανθρώπων γενικά της αριστεράς: Πόσες φορές αναγγείλατε με στόμφο και δημοσιεύσατε, συνεργασίες από διάφορους καιροσκόπους, μικροαστους και παράγοντες της δεξιάς;

Σ. Επιτροπή

θνης Πολιτική» αρ. 3 Γενάρης 1977. Αυτή η έξοδος των εγκεφάλων είναι δυνατό να υπολογιστεί ως «ζημία» για τις χώρες καταγωγής τους και ως «κέρδος» για τις χώρες που τους υποδέχονται. Πράγματι ο υπολογισμός αυτός έγινε στις Ηνωμένες Πολιτείες. Μόνο για το 1970, από τους 11236 μετανάστες που ήλθαν απ' όλο το κόσμο (κατά πλειοψηφία, γιατροί και μηχανικοί) οι Ηνωμένες Πολιτείες εξοικονόμησαν κάπου 3662 εκατομμύρια δολάρια... Από την άλλη μεριά η Λατινική Αμερική έχανε 1031 ειδικούς και ζήμιωνε κατά 386 εκατομμύρια δολάρια ποσό που είχε επενδυθεί στην εκπαίδευσή-τους.

Εδώ θα πρέπει να προσθέσουμε πρώτα το ποσό του κεφαλαίου-εκπαίδευση που διαφεύγει προς τον Καναδά, τη Δυτική Ευρώπη-και τις ανατολικές χώρες, κι έπειτα την υπεραξία που έχει σχηματιστεί από τη ροή των τεχνικών και που οφείλεται στην αύξηση της παραγωγικότητας από το 1970 ίσαμε σήμερα. Έτσι με βάση ένα σοβαρό υπολογισμό, η ροή των ειδικευμένων στελεχών εκτός Λατινικής Αμερικής μπορεί να εκφραστεί σε μετρητά μεγέθη: 20 δισεκατομμύρια δολάρια μέσα στα τελευταία 20 χρόνια. Πρόκειται για ένα ποσό μεγαλύτερο απ' αυτό που έλαβε η Λατινική Αμερική, με τη μορφή βοήθειας στο ίδιο διάστημα. Είναι εξωφρενικό: «η Λατινική Αμερική συμβάλλει με ποσό 20

κριβώς αντλεί και υπερόγκα κέρδη από τα κεφάλαια που έχει επενδύσει στον τρίτο κόσμο και τα οποία έχουν από πολύ καιρό αποσβεστεί. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς τον καθηγητή Κέλλυ Μ. Γουέστ, της ιατρικής σχολής της Οκλαχόμα, οι Ηνωμένες Πολιτείες θα έπρεπε να κατασκευάσουν και να χρηματοδοτήσουν δώδεκα νέες ιατρικές σχολές αν ήθελαν να εξασφαλίσουν μόνες τους την εκπαίδευση περίπου 1,200 ιατρών που μεταναστεύουν κάθε χρόνο σ' αυτές. Με τη μετανάστευση λοιπόν των εγκεφάλων και των επιστημόνων που συνειδητά και προγραμματισμένα επιδιώκουν οι χώρες της Μητρόπολης λύνεται το ατομικό πρόβλημα των επιστημόνων αλλά ταυτόχρονα δημιουργούνται προβλήματα στην οικονομική και κοινωνική άνοδο των χωρών του τρίτου κόσμου.

Ένα παράδειγμα μας δίνει η Δομινικανική Δημοκρατία. Από τους 200 γιατρούς που τέλειαν το 1962 οι 78 βρίσκονται στις Ηνωμένες Πολιτείες ενώ ΤΑ ΜΙΣΑ ΠΑΙΔΙΑ που γεννούνται στη χώρα αυτή ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ πριν γίνουν πέντε χρόνων. Δίνοντας τα 40% των γιατρών της μόνο σε μία χώρα στις ΗΠΑ είναι φυσικό να μη μπορεί να μειωθεί η θνησιμότητα των παιδιών.

Εχτος όμως από τις αιτίες προσωπικής καριέρας που οδηγούν στη μετανάστευση επιστημόνων μια άλλη βασική αιτία

του τρίτου κόσμου δημιουργείται κι' άλλες κακές επιπτώσεις. Οι διανοούμενοι του τρίτου κόσμου δεν είναι οι συνήθως εγκλεισμένοι στα διάφορα γκέτο της κουλτούρας που υπάρχουν στις μεγαλουπόλεις της Μητρόπολης. Οι διανοούμενοι και επιστήμονες της περιφέρειας παίζουν ένα σημαντικό πολιτικό ρόλο είναι στη πρωτοπορία του κοινωνικού πολιτικού και πολιτιστικού αγώνα.

Στη Μητρόπολη ακόμα και σε λεγόμενους προοδευτικούς φορείς οι εκπρόσωποι τους είναι επαγγελματίες της πολιτικής. Πολλές φορές με οικογενειακή παράδοση που σπουδάζουν ακόμα ειδικές επιστήμες για το ρόλο τους (οικονομικές πολιτικές νομικές επιστήμες).

Στις χώρες της περιφέρειας χωρίς κανένα επαγγελματισμό μέσα στο καμίνι της πάλης, στον αγώνα και την αγωνία του λαού

γικών δυνατοτήτων στις χώρες του τρίτου κόσμου.

Είναι ευρύτερο θέμα με μεγάλες πολιτικές και κοινωνικές προεκτάσεις καθώς και θέμα πολιτιστικού Ιμπεριαλισμού. Και η πάλη γι' αυτό το θέμα είναι μια πρακτική που χτυπά την κυριαρχία της Μητρόπολης που κρατά μαζί με τις εξαρτημένες αστικές τάξεις σε εξασθλίωση και μιζέρια την πλειοψηφία των ανθρώπων όντων που ζουν στο πλανήτη μας αυτή τη στιγμή.

ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΥΛΟΥ

Σημείωση: Στη προηγούμενη Σ.Έκφραση από παρεξήγηση έγινε ένα λάθος και συγχίστηκαν τα ονόματα δύο συνεργατών μας. Έτσι το άρθρο «Οι Παρόνομες συλλήψεις 5 αριστερών» του Σάββα Παύλου.

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία
ΤΙΜΗ 75 μιλς
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
 Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.600
Εξωτερικό: £
Ελλάδα: £4.500
Ευρώπη: £5.100
Αμερική: £6.500

Η ΑΠΕΡΓΕΙΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Τα αίτια, οι επιπτώσεις και τι πρέπει να γίνει

Την περασμένη Τετάρτη 17/9 παράλυσε ολόκληρη σχεδόν η κρατική μηχανή από γενική 24ωρη προειδοποιητική απεργία των Δημοσίων Υπαλλήλων. Η κήρυξη της απεργίας έγινε μετά από την άρνηση της εργοδοτικής πλευράς - δηλ. της Κυβέρνησης - να δεχτεί κατ' αρχήν το αίτημα της ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ. για ίση μεταχείριση των Δ. Υπαλλήλων με τους εκπαιδευτικούς και να αρχίσει διαπραγματεύσεις για ικανοποίηση αυτού του αιτήματος. Εν τω μεταξύ απειλείται κήρυξη επ' αόριστον απεργίας αν δεν ικανοποιηθεί το αίτημα της ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ. μέχρι τις 6.10 - ένα δηλαδή μήνα μετά την αποστολή υπομνήματος στον πρόεδρο της Δημοκρατίας στο οποίο διαγράφονται τα αιτήματα της Συντεχνίας.

ΔΙΚΑΙΑ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ;

Δεν νομίζουμε να υπάρχει κανένας που να μπορεί να ισχυριστεί πως η απαίτηση για ίση μεταχείριση των Δ. Υπαλλήλων και μάλιστα με άλλους κρατικούς λειτουργούς να είναι παράλογη.

Η θέση της «Σ. Έκφρασης» πάνω στην αναδιάρθρωση αξιολόγηση στη Δημ. Υπηρεσία - όπως εκφράστηκε και προηγουμένα - είναι ότι η όλη εργασία έγινε στις πλείστες περιπτώσεις πίσω από τις πλάτες της μάζας των Δ. Υπαλλήλων χωρίς κατάλληλη ενημέρωση από την ηγεσία τους, χωρίς έλεγχο της βάσης για τις αποφάσεις που πάρθηκαν. Αυτό όμως δεν μας εμποδίζει να τοποθετηθούμε ευνοϊκά στο νέο αίτημα της ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ. και τον απεργιακό αγώνα που προκήρυξε.

Καλή ή κακή η αξιολόγηση έφτασε σε μερικά κοίνα κριτήρια για τοποθέτηση θέσεων σε κλίμακες ανάλογα με απαιτούμενα ακαδημαϊκά προσόντα, πείραν, ευθύνες κλπ. Την αξιολόγηση δέχτηκαν τα 60% των Δ. Υπαλλήλων και προχώρησε η όλη εργασία και ψηφίστηκε από τη Βουλή. Οι εκκρεμότητες παράμειναν για μετέπειτα διακανονισμό.

Μετά ήρθαν - πρώτα οι Γυμναστές κι ύστερα οι δασκαλοί - άλλοι κρατικοί λειτουργοί - δηλαδή μετά από δικούς τους αγώνες και κέρδισαν πιο ψηλές κλίμακες απ' ότι διελάμβανε η αξιολόγηση των Δημ. Υπαλλήλων.

Η ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ λοιπόν που προειδοποίησε έγκαιρα την Κυβέρνηση δίκαια έρχεται σήμερα να απαιτήσει ίση μεταχείριση - δηλαδή τοποθέτηση των μελών της σε ανάλογες κλίμακες με τους εκπαιδευτικούς.

ΜΗΠΩΣ ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΕΧΟΥΝ ΔΙΚΟ;

Οι οργανώσεις των εκπαιδευτικών όπως πρέπει να κάμνει κάθε συνδικαλιστική οργάνωση, δίκαια αγωνίστη-

καν για τις καλύτερες δυνατότες παραχωρήσεις για τα μέλη τους και δεν μπορεί να τους καταλογιστεί καμμία ευθύνη για το ότι κέρδισαν πιο πολλά από την ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ. Σ' ένα καπιταλιστικό σύστημα οι εργαζόμενοι το μόνο όπλο που έχουν για την εξασφάλιση ενός υποφερτού βιοτικού επιπέδου είναι οι ελεύθερες διαπραγματεύσεις με την εργοδοσία κι η εξάσκηση κάθε λογής πιέσεων - με πιο δυνατό κι αποτελεσματικό όπλο την απεργία - για καλύτερες απολαβές.

Έτσι ούτε η ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ είναι σωστό να εναντιωθεί στα ψηλά ωφελήματα που κέρδισαν οι εκπαιδευτικοί ούτε η Π.Ο.Ε.Δ να σταθεί εμπόδιο ή να καταδικάσει τον αγώνα που κάνει σήμερα η ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ για ίση μεταχείριση. Οι αντεκλήσεις λοιπόν ΠΟΕΔ - ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ διασπούν το συντεχνιακό κίνημα κι ωφελούν μόνο την εργοδοσία.

ΠΟΙΟΣ ΦΤΑΙΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ

Αναμφίβολα όλη την ευθύνη για την απεργία φέρει η Κυβέρνηση κι ειδικά ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας που δεν μεταχειρίζονται ισότιμα τους εργοδοτούμενους-τους.

Αν δεν ήθελε η Κυβέρνηση να σπρώξει την ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ σε απεργία έπρεπε να μείνει στα πλαίσια της αξιολόγησης στην ικανοποίηση των αιτημάτων των εκπαιδευτικών. Βέβαια αυτό θα οδηγούσε ίσως σε απεργία των εκπαιδευτικών πράγμα που ήθελε να αποφύγει η Κυβέρνηση στη σημερινή φάση που χτυπιέται απ' όλες τις κατευθύνσεις. Όπως εξελίχτηκαν τα πράγματα όμως η Κυβέρνηση δεν έχει άλλη διέξοδο από του να ικανοποιησει και τους Δημοσίους Υπαλλήλους.

ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΕΝΙΑΙΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΦΟΡΕΑ

Οι αντεκλήσεις ΠΟΕΔ - ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ. κι η διάσπαση που απειλείται θα μπορούσαν να αποφευχθούν με την δημιουργία ενός ενιαίου

συνδικαλιστικού φορέα που θα ένωνε ΟΛΕΣ τις συνδικαλιστικές οργανώσεις σε μια ενιαία ομοσπονδία.

Αυτό θα συντόνιζε τις διαπραγματευτικές ενέργειες των συντεχνιών, θα ισχυροποιούσε αφάνταστα το συνδικαλιστικό κίνημα στην Κύπρο προς όφελος όλων των εργαζομένων του τόπου. Θα δυνάμωνε πολύ τη διαπραγματευτική-τους δύναμη και θα απέκλειε διαφορετική μεταχείριση από τους εργοδότες και θα τους απέτρεπε από του να διασπούν τους εργαζόμενους στρέφοντας ένα κλάδο ενάντια σε άλλο για να αποδυναμώσουν το κίνημα και να την γλυτώσουν με λιγότερες παραχωρήσεις.

ΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΑΝ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΟΙ ΔΗΜ. ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Από πληροφορίες που έχουμε, για να ικανοποιηθεί το αίτημα της ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ. για ίση μεταχείριση θα απαιτηθεί επιπρόσθετη δαπάνη 12 εκατομμυρίων λιρών. Ήδη για τους δασκάλους η συμφωνία που επιτεύχθηκε θα κοστίζει 3 1/2 εκατ. Αξίζει να σημειωθεί ότι για τους Δημ. Υπαλλήλους που είναι 4 φορές πιο πολλοί από τους δασκάλους θα απαιτηθούν μόνο 2 1/2 εκατ. με βάση την ισχύουσα συμφωνία. Για τους εκπαιδευτικούς μέσης Εκπαίδευσης η συμφωνία που επιτεύχθηκε θα κοστίζει άλλα 2 1/2 εκατ. λίρες.

Ένα ερώτημα που ακούμε συχνά να σερβίρεται από πολλούς είναι: Από που θα βγουν αυτά τα λεφτά; και μάλιστα σε περίοδο οικονομικής κρίσης; Μήπως δεν θα τα πληρώσει πάλι ο «κοσμάκης» με τη μορφή φόρων, ψήλων τιμών κλπ κλπ; Αυτό το επιχείρημα χρησιμοποιεί κι η Κυβέρνηση και οι εργοδότες για να καταπνίξουν τις εξεγέρσεις των εργαζομένων και να ζητούν μικρότερες απαιτήσεις απ' αυτούς. Στην περίπτωση των κρατικών υπαλλήλων (εκπαιδευτικών, δημ. υπαλλήλων) επικρατεί πλατιά η άποψη πως ζητούν πολλά και η κυβέρνηση κάνει αδικαιολόγητες παραχωρήσεις σ' αυτούς. Εμείς δεν συμφωνούμε πως η κυβέρνηση για να εξασφαλίσει τις νέες δαπάνες που χρειάζονται θα επιχειρήσει και πάλι να τα βγάλει από τις τσέπες των εργαζομένων με φορολο-

για είτε θα αυξηθεί ο πληθωρισμός που πάλι θα χτυπήσει το βιοτικό μας επίπεδο.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Η ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ. δεν έχει άλλη διέξοδο από του να επιμένει στην ικανοποίηση του δικαίου αιτήματος της. Τα μέλη της έχουν καθήκο να βρίσκονται σ' επιφυλακή για να πιέσουν σε απεργία επ' αόριστο αν και εφ' όσον δεν ικανοποιηθεί το αίτημα τους και αν και εφ' όσον η ηγεσία τους αναχωρήσει από τις εξαγγελίες που έχει κάμει για απεργία επ' αόριστον.

Οι υπόλοιποι εργαζόμενοι έχουν καθήκο να συμπαρασταθούν στους συναδέλφους τους Δημ. Υπαλλήλους. Έχουν ακόμα καθήκο να πιέσουν τις οργανώσεις τους για ενότητα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Όπως γνωρίζουμε έχουν αρχίσει διαβουλεύσεις μεταξύ Π.Ε.Ο., ΣΕΚ, ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ. κλπ για τη δημιουργία ενιαίου φορέα. Αυτές οι διαβουλεύσεις πρέπει να φέρουν σύντομα αποτελέσματα και η βάση των συντεχνιών πρέπει να πιέζει συνεχώς σ' αυτή την κατεύθυνση.

Όσον αφορά τις οικονομικές επιπτώσεις σε περίπτωση που θα ικανοποιηθούν οι Δημ. Υπάλληλοι ο τρόπος για να προστατευτούν οι εργάτες είναι από τη μια η απαίτηση μέσω των συντεχνιών τους Π.Ε.Ο., ΣΕΚ κλπ πιο ψηλών μισθών κι από την άλλη η ένταση κι επέκταση του γενικότερου αγώνα του εργατικού κινήματος για κρατικοποιήσεις, φορολογία στο κεφάλαιο, πάγωμα των τιμών κλπ.

Είναι γι' αυτό το λόγο που οι συνδικαλιστικοί αγώ-

νες συνδέονται αναπόφευκτα με τον πολιτικό αγώνα που έχει μπροστά του το εργατικό κίνημα για τον τερματισμό της διακυβέρνησης της αστικής τάξης και την άνοδο στην εξουσία της αριστεράς.

Αλλιώς η οικονομική κρίση που βαθαινει συνεχώς θα φορτωθεί και πάλι στους ώμους των εργαζομένων ενώ οι κεφαλαιοκράτες θα συνεχίσουν να πλουτίζουν σε βάρος-μας.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ

Απεργία δεν σημαίνει μένουμε σπίτι μας.

Αγαπητή σύνταξη,

Μόλις πληροφορήθηκα για την απεργία που προκήρυξε η ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ. περίμενα να με καλέσουν την Τετάρτη πρωί-πρωί μαζί με όλους τους δημόσιους υπαλλήλους να πιάσουμε πινακίδες και να σταθούμε έξω από τα γραφεία μας για να φρουρήσουμε την απεργία, να εξηγήσουμε στον κόσμο και ειδικά σ' αυτούς που θα επηρεάζονταν για τα δίκαια αιτήματα μας και για να «μεταπίσουμε» όσους τυχόν συναδέλφους θα επιδίωκαν να δουλέψουν (π.χ. διευθυντές). Με μεγάλη απογοήτευση έμαθα πως «απεργία» για την ηγεσία της ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ σήμαινε, «μεινέτε στα σπίτια σας». Ασχήμες εντυπώσεις επικράτησαν και ανάμεσα στο λαό γενικά και στους εργάτες ειδικά. Προσωπικά με προσέγγισαν πολλοί φίλοι για να με ρωτήσουν: «Με το να κλεινέστε σπίτι σας τι τρόπος είναι αυτός για διέκδικηση αιτημάτων».

Το λόγο έχει η ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ.

Ευχαριστώ

Δ.Π.

Δημόσιος Υπάλληλος

Οι πινακίδοφορίες έξω από τους χώρους δουλειάς έχουν αλήθεια μεγάλη σημασία. Πρώτα-πρώτα είναι ο μόνος τρόπος εγγύησης για την πλήρη επιτυχία της απεργίας. Δεύτερο κάνει τους απεργούς πιο πιστευτούς για την πίστη τους στα δίκαια αιτήματα τους και την αποφασιστικότητα τους να συνεχίσουν τον αγώνα μέχρι τη δικαίωση. Τρίτο είναι ο καλύτερος τρόπος εξήγησης στον κόσμο κι ειδικά σ' αυτούς που θα ταλαιπωρηθούν από την απεργία για τους σκοπούς της. Μόνο έτσι κερδίζεται η συμπάρασταση του λαού κι αντικρούεται η προπαγάνδα της εργοδοσίας και άλλων για τους απεργούς. (Αυτοί είναι «αργόσχολοί», «χαρραμοφάδες», «λουφατζήδες» κ.λ.π.).

Τέλος η οργανωμένη συγκέντρωσή κι ο συλλογικός αγώνας των απεργών τους συνειδητοποιεί καλύτερα για την αναγκαιότητα της απεργίας, αναπτύσσει την συναδελφικότητα κι αυξάνει την πίστη τους στη δύναμη τη δική τους.

Όλοι αυτοί οι παράγοντες αποκτούν ιδιαίτερη σημασία όταν η απεργία είναι διαρκείας και δημιουργείται μέρα με τη μέρα εχθρικότερο κλίμα, κούραση, αμφιβολίες κλπ. Ελπίζουμε να τα έχει όλα αυτά υπόψη της η ηγεσία της ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ. όταν και εαν αναγκαστεί να καλέσει απεργία επ' αόριστο.

Επαφίεται στη μάζα των δημοσίων υπαλλήλων να πιέσουν ώστε η ηγεσία-τους να μην τους ξαναστείλει στα σπίτια τους για να κάμουν απεργία.

Σύνταχτική Επιτροπή